

**VLAAMS BELANG
MAGAZINE**

Afgiftekantoor: GENT X
P4A9074

[*rebels, rechts, republikeins*]

***Nieuwe
start***

Philip Claeys

Hoofredacteur

Pijnlijke spreidstand

Het begint steeds meer op te vallen hoe de linkerzijde met zichzelf in de knoop ligt. Elders in dit blad kunt u bijvoorbeeld lezen over het groene parlements lid Lukas Vander Taelen, die blijkbaar niet langer bereid is de problemen te ontkennen in de Brusselse gettowijk waar hij woont. Dat heeft hem de banbliksems opgeleverd van een aantal opperpriesters van de linkse kerk.

Daarbovenop is er het probleem dat links meer en meer afhankelijk is van de stemmen van allochtonen, die niet gediend zijn met deze onverwachte kritiek. Door de massale immigratie importeren de linkse partijen nieuw kiesvee, maar dan moeten ze wel een aantal essentiële Europese principes overboord gooien zoals de scheiding van kerk en staat, de vrije meningsuiting en de gelijkwaardigheid van man en vrouw.

Die spreidstand kan soms pijn doen. Denk aan de islamosocialist Bert Anciaux, die hard zijn best doet om sluiers op school toe te laten, maar die uit persoonlijke ambitie het Brusselse schepenambt van de PS'er Ahmed El Ktibi wil inpalmen.

Kan dit land tegelijkertijd een welvaartsstaat en een immigratieland blijven, zoals links wil, nu de kassen leeg zijn? Moeten Vlaamse arbeiders, bedienden en gepensioneerden eeuwig blijven betalen om de Waalse bodemloze putten te vullen, zoals links wil? Er zullen harde keuzes moeten gemaakt worden.

Alternatief in de verf zetten

Niet minder dan 40 procent van de leerlingen die school lopen in het Antwerps basisonderwijs, is moslim. Volgens een topambtenaar van de Dienst Vreemdelingen zaken kan de recente regularisatieoperatie tot 350.000 nieuwe immigranten aantrekken. De federale regering legt het parlement een begroting voor die met haken en ogen aaneen hangt, en laat zich bovendien voor 500 miljoen euro rollen door de Franse energiereus Suez. Van een staats-hervorming is geen sprake en Brussel-Halle-Vilvoorde wordt andermaal op de lange baan geschoven.

Bovenstaande losse feiten hebben op het eerste gezicht niets met elkaar te maken. En toch. Bij het lezen van al deze zaken is er mijns inziens één constante: het besef dat het Vlaams Belang in Vlaanderen broodnodig is. Het is reeds tot in den treure herhaald, maar het blijft een waarheid als een koe: de kernthema's van het Vlaams Belang zijn meer dan ooit actueel. Anno 2009 worden we geconfronteerd met het uiteenspatten van de multiculturele zeepbel én met het failliet van de Belgische constructie. Of het nu over staats-hervorming of islamisering gaat: het zijn de programmapunten van onze partij die de politieke actualiteit bepalen.

Volgens een peiling die de VRT en *De Standaard* enkele weken geleden publiceerden, zou het Vlaams Belang het slechter doen dan ooit. Laat ons ernstig blijven. Een peiling van enkele dagen ervoor, uitgevoerd door *La Libre Belgique*, toonde net het tegenovergestelde aan. Het is met andere woorden een regelmatig weerkerend fenomeen bij opiniepeilingen: niet zelden nemen de peilers hun wensen voor werkelijkheid.

Wij laten ons intussen niet opjagen door tegenstanders en zetten verder de krijtlijnen uit voor de komende jaren. De Vlaams Belang Jongeren gaven reeds het goede voorbeeld door een nieuwe en frisse start te nemen, straks volgt ongetwijfeld de rest van onze partij.

Het is niet langer voldoende om gelijk te hebben, we moeten ook gelijk krijgen. Dat betekent dat we nóg meer en nóg overtuigender moeten doen wat we de afgelopen 30 jaar deden: de boer op gaan met onze overtuiging, en Vlamingen overtuigen op basis van nuchtere argumenten. Aan ons om het Vlaams-nationale alternatief voor de Belgische knoeiboel nóg beter in de verf te zetten.

Bruno Valkeniers

Nationaal voorzitter

Deze maand is onze gastcommentator
Hagen Goyvaerts, volksvertegenwoordiger

België is failliet

Tijdens de campagne voor de verkiezingen van 7 juni jl. werd de virtuele realiteit gecreëerd waarbij de crisis en de onbestuurbaarheid van dit land compleet weggemoffeld werden. Maar na de verkiezingen kwam de werkelijkheid terug boven. Een gezamenlijk begrotingstekort voor dit jaar van 25 miljard euro; zowat 1.000 miljard oude Belgische franken. Daarbovenop een staatsschuld die dit jaar zal opgelopen zijn tot 330 miljard euro.

Deze ontspoorde begrotingstoestand mag ons niet verbazen. Er zijn de laatste jaren geen ernstige begrotingscontroles geweest, de uitgaven werden niet in de hand gehouden en de inkomsten werden slecht of niet geïnd. De staatsfinanciën werden op hun beloop gelaten en door het tekort aan samenhang van de federale regering is er de afgelopen jaren helemaal geen economisch herstelbeleid gevoerd.

En wat gaat de regering-Van Rompuy II in de komende jaren doen? Buiten wat prutsmaatregelen, minimale besparingen en belastingverhogingen op de kap van de modale burger schuift zij de problemen door tot na de verkiezingen van 2011.

Er komen federale begrotingsmaatregelen voor zo'n 3,3 miljard euro terwijl het federale begrotingstekort de komende twee jaar zowat 40 miljard euro zal bedragen. Geen zinnig mens die een dergelijke minimale inspanning durft catalogeren als "goed bestuur".

Een hele reeks van de Belgische ziekten wordt ook niet aangepakt. De fiscale druk blijft torenhoog en de

sociale zekerheid blijft een bodemloos vat. Van enige aanzet tot meer fiscale autonomie voor de deelstaten komt niets in huis en van een efficiënt arbeidsmarktbeleid en aangepast gezondheidsbeleid op niveau van de regio's is er al helemaal geen sprake meer. Aan de jaarlijkse miljardenstroom van Vlaanderen naar Wallonië komt er maar geen einde. Aan het geldverslindende koningshuis wordt niet geraakt en over de kostprijs van het vreemdelingenbeleid mag niet gesproken worden.

Een dergelijke toestand biedt geen enkel perspectief meer. De Belgische staat is failliet en in de Belgische constructie draait alles vierkant: een institutioneel kluwen, een lamentabel justitiebeleid, het geklungel in het Fortis-dossier, de aanhoudende klucht rond de splitsing van de kieskring Brusel-Halle-Vilvoorde en als klap op de vuurpijl een virtuele begroting.

Laat ons deze uitzichtloze toestand gebruiken om een uitweg aan te reiken voor dit land dat op de klippen aan het lopen is. Laat ons deze toestand gebruiken in onze strategie om een plan B voor te stellen. Laat ons de Belgische staat dumpen. De zes miljoen Vlamingen verdienen een beter staatsbestel, met name de onafhankelijke Vlaamse staat. Vlaanderen moet zich daarop dringend voorbereiden. Het Vlaams Belang is de enige politieke partij die voluit gaat voor een Vlaamse onafhankelijke staat. Tijd voor de curatoren om aan het werk te gaan en de inboedel te verdelen.

Citaten

"De regering doet me denken aan een bulldozer op een grote vuilnisbelt, die het afval altijd maar voor zich uit duwt. De staatshervorming, de asielproblematiek, besparingen... Alles wordt vooruit geduwd, tot na de verkiezingen van 2011. En dan moet de volgende regering het maar oplossen. Dat duurt zolang tot de vuilnisberg zo hoog wordt dat de bulldozer er zelf onder bedolven wordt. Waarom die bulldozer niks opruimt? Omdat er twee werkmannen aan het stuur zitten die constant ruziemaken."

Bart Maddens,
Politicooloog aan de KULeuven,
in *P-Magazine*, 06.10.2009

Snel wat stof afnemen in de woestijn en nadien doen alsof opgeruimd netjes staat: dat is wat de federale regering doet als ze u probeert wijs te maken dat ze met haar begroting voor 2010 een krachttoer heeft uitgehaald. De Sahara te lijf gaan met een doos natte doekjes: dat is wat Herman Van Rompuy, Guy Vanhengel, Didier Reynnders, Laurette Onkelinx en Joëlle Milquet presteren als ze, geconfronteerd met een gat van bijna 25 miljard euro, amper één twintigste van dat bedrag besparen, gespreid over twee jaar.

Redacteur Jan Segers
in *Het Laatste Nieuws*, 12.10.2009

"De regering geeft de bevolking de valse hoop dat ze het wanbeleid niet mee moet betalen. Ondertussen stijgt de factuur voor de bevolking steeds verder. De belastingen gaan omhoog terwijl de bevolking hiervoor steeds minder in ruil krijgt en steeds meer uit eigen zak betaalt. Dit is geen begroting voor de kleine man maar wel één voor de politici om hun eigen electoraal vel te redden. Zouden de politici 's nachts wakker liggen van hun gebrek aan moed en de manier waarop ze bevolking bedotten? Of zijn ze al zover dat ze hun eigen spookjes van voor het sla-pengaan geloven?"

Hoofredacteur An Goovaerts
in *Trends*, 15.10.2009

In Gent vond een debat plaats van zowel de Nationalistische Studentenvereniging (NSV) als van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV). Aangezien het NSV-debat vorig jaar met geweld verhinderd werd door zelfverklaarde ‘antifascisten’, was de politie ook nu massaal aanwezig. Tot incidenten kwam het tijdens de eigenlijke debatten dus niet. Na afloop liet verdraagzaam links echter opnieuw zijn wus gelaat zien. Drie studenten van KVHV en NSV werden op laffe wijze aangevalen door een bende gemaskerde ‘antifascisten’, gewapend met kettingen en ijzeren staven. Een van de slachtoffers had een gebroken neus en moest op dertien plaatsen worden gehecht. Ook werd de autoruit van een NSV-lid ingegooid, en werd het Gentse Vlaams Belang-secretariaat bekogeld met verfbommen.

Minister van 'Volksgezondheid' Laurette Onkelinx heeft een van haar oude plannen opnieuw uit de kast gehaald: de kwaliteitscontrole van illegale partydrugs. Er gaat nogal wat gevaarlijke brol over de toog: slaapverwekkende codeïnerivaten, nierbeschadigende fenacetine en de synthetische drug 2C-C. De minister wil nu grootschalige kwaliteitscontroles in discotheken, zodat men drugs kan laten testen. Gevaarlijke onzin, natuurlijk. Die controles geven gebruikers een vals veiligheidsgevoel, alsof gecontroleerde drugs plots geheel onschadelijk zouden zijn...

Het FDF van Vlamingenhater Olivier Maingain liet nog eens van zich horen. De jongerenafdeling van die partij maakte immers de resultaten bekend van een 'studie' die ze uitgevoerd heeft naar het stemgedrag van Vlamingen en Franstaligen in Brussel. Volgens de FDF-jongeren is het Nederlandstalige kiespubliek de afgelopen twintig jaar met 25% geslonken. Ze eisen daarom ook dat de vertegenwoordiging van de Vlamingen in Brussel nog meer wordt teruggeschoefd - terwijl de Vlamingen nu al over nauwelijks 17 van de 89 zetels beschikken. De Franstaligen 'vergeten' echter dat de gewaarborgde vertegenwoordiging van de Nederlandstaligen in Brussel samenhangt met de garanties voor de Franstaligen op federaal niveau. Samengeteld hebben de 4 miljoen Franstaligen meer vertegenwoordigers in de Belgische regering dan de 6 miljoen Vlamingen. Dat het FDF daar maar eens een 'studie' over uitvoert.

Faouzia Hariche, Brussels PS-schepen van Onderwijs, wordt de nieuwe voorzitter van de koepel van Brusselse openbare ziekenhuizen (Iris). Mevrouw Hariche spreekt echter geen gebenedijd woord Nederlands en heeft dus geen enkel begrip voor de noden van de Nederlanstaligen die in de ziekenhuizen nauwelijks tot helemaal niet in hun eigen taal worden geholpen. Van ambtenaren vereist men tweetaligheid, maar de voorzitter van de Brusselse openbare ziekenhuizen mag blijkbaar Nederlandsonkundig zijn.

Bij de Nobelprijs voor de Vrede van Barack Obama, nog geen jaar na zijn aantreden, worden er her en der - in de buitenlandse media meer dan bij ons - ernstige vraagtekens geplaatst. Want buiten zijn vurige toespraken heeft Obama eigenlijk nog maar bitter weinig gepresteerd. Maar het Nobelcomité laat zich wel vaker leiden door een onweerstaanbare drang om een politiekcorrect statement te maken, denk maar aan de Vredesprijs voor Al Gore. Bijzonder pijnlijk is nu wel dat de ene Nobelprijswinnaar de andere Nobelprijswinnaar niet wil ontvangen. Barack Obama wou onlangs de Dalai Lama niet ontvangen. De Amerikaanse president kan immers best wat Chinese steun gebruiken om de Amerikaanse economie uit het moeras te trekken en dus wil hij de Chinese bezetter niet voor het hoofd stoten. De vrijheid en de mensenrechten? Tja, die moeten dan maar even wijken.

In Duitsland heeft een uitgeverij geweigerd een boek te publiceren omdat het 'beledigend' zou zijn voor de islam. Een fictief personage in het boek maakt namelijk enkele opmerkingen over de koran, waardoor de uitgeverij vreest voor gewelddadige acties uit moslimhoek. Vorig jaar werd om gelijkaardige redenen in de Verenigde Staten ook al een boek uit de rekken gehaald. Dit boek zou nadien in Groot-Brittannië op de markt komen, maar een maand na de bekendmaking daarvan, gooiden onbekenden een brandbom in het huis van de directeur van de uitgeverij en werd de publicatie ook daar opgeschort. Een nieuwe, trieste inperking van de vrije meningsuiting in het 'Vrije' Westen...

Elk jaar controleert de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) de naleving van de taalwetten in bestuurszaken. In dit kader wordt onder meer toegezien op de naleving van de taalverhoudingen in de federalen overheidsbesturen en -diensten. Uit het Jaarverslag 2008 van de VCT blijkt opnieuw dat heel wat besturen zelfs niet eens over zulke verplichte taalkaders beschikken. Eén van de instellingen is... het beruchte Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding, dat zelfs de moeite niet nam om op eerdere opmerkingen van de VCT ter zake te reageren.

Midden oktober werd door een extreem-links commando van een twintigtal gemaskerde mannen de inboedel van het bouwbedrijf Besix in Sint-Denijs-Westrem kort en klein geslagen. Goed doordacht en met militaire precisie. Van de daders ontbreekt elk spoor, maar van hun motieven hebben ze alvast geen geheim gemaakt. Het bedrijf voert werken uit in gevangenissen en is betrokken bij de uitbreiding van een transitcentrum voor uitgeprocedeerde asielzoekers. Voor een links terreurcommando is het dus een ‘legitiem doelwit’. Dat mag ook blijken uit de slogans die werden aangebracht. “Geen gevangenissen”, “geen grenzen”.

Brussel wordt de jongste tijd geconfronteerd met een nieuw misdaadfenomeen. Winkels worden bestormd door criminele bendes, die in groep zoveel meegraaien als ze kunnen en op de loop gaan nog voor iemand hen kan tegenhouden. De politie ontdekte dat de gestolen waar verkocht wordt op de zwarte markt, en zette onlangs een grootschalige actie op het getouw waarbij 72 personen werden aangehouden. Bij de arrestanten waren er 48 illegalen. Vlaams Belang-Kamerlid Bart Laeremans voelde minister van Justitie De Clerck aan de tand, die toegaf dat slechts 12 personen gerechtelijk werden aangehouden, en 60 louter administratief. In een dergelijk klimaat van straffeloosheid kunnen (illegale) criminelen rustig hun gang blijven gaan, en dat weten ze maar al te goed.

In zijn 21 juli-boodschap stelde Albert dat we in deze tijden van crisis de nodige soberheid aan de dag moeten leggen. Over zichzelf had de vorst der Belgen het toen duidelijk niet. Naast de jaarlijkse dotaties voor het koningshuis - bijna 14 miljoen euro - zijn er voor de belastingbetalers nog tal van verdoken kosten. Zo kostte de beveiliging van Albert op zijn luxejacht vorig jaar nog 34.307 euro. Maar er is meer. Inzake de verplaatsingen die Albert en Paola per vliegtuig maken, ontving Vlaams Belang-Kamerlid Bruno Stevenhuydens recent een kostenplaatje van het departement Landsverdediging. Tijdens de eerste helft van 2009 werd in totaal 13 keer op een vliegtuig beroep gedaan om zich te verplaatsen naar hun vakantievilla in Frankrijk (7 keer), en naar Zwitserland, Duitsland en Egypte. Het kostenplaatje bedraagt maar liefst 106.158 euro.

In het oktobernummer van dit Magazine maakten we melding van de beschieting van ons secretariaat te Deurne. Het ging toen reeds om een vierde aanslag op korte tijd. Ondertussen bestookten gemaskerde jongeren het gebouw onder meer met betonstenen en een punthamer, zodat het gewapend glas, nog daterend uit de tijd dat er een bankfiliaal gevestigd was, uiteindelijk sneuvelde. Onze partij vroeg verhoogd politietoezicht en interpeleerde burgemeester Janssens over het in gebreke blijven van de lokale overheid. Bij het ter perse gaan van dit nummer zaten we aan aanslag nummer zeven.

Het volk heeft gesproken

De volksraadpleging die in Antwerpen over het 'Lange Wapper-viaduct' werd georganiseerd, mag gerust historisch genoemd worden.

Sinds gemeentelijke volksraadplegingen mogelijk werden is er nog nooit een referendum geweest waar de opkomst zo groot was. Maar liefst 34% van de Antwerpenaren vond het de moeite om op zondagmorgen 18 oktober naar het stembureau te trekken.

Neen is neen

De uitslag was duidelijk en laat geen ruimte voor interpretatie. De Oosterveelverbinding, met Lange Wapper werd met een verpletterende 60% van de stemmen weggestemd. Slechts 40% van de Antwerpenaren kon leven met een viaduct dat de stad door twee snijdt en zou zorgen voor heel wat geluidsoverlast en fijn stof. Na zo'n uitslag is er maar één conclusie mogelijk: neen is neen. Het zogenaamde BAM-tracé kan niet uitgevoerd worden.

Ons voorstel

De vraag die we ons na deze volksraadpleging moeten stellen is: Wat nu? Voor het Vlaams Belang is het duidelijk. Het BAM-tracé zoals het werd uitgetekend, is niet langer mogelijk. Onze partij heeft zich zowel in de Antwerpse gemeenteraad als in het Vlaams Parlement bij monde van Jan Penris steeds tegen dit tracé verzet. Maar het kan ook niet dat er nu niets wordt ondernomen om de mobiliteitsknoop rond Antwerpen te ontwarren. Het is dan ook verheugend dat steeds meer mensen het voorstel van het Vlaams Belang om het probleem op korte termijn aan te pakken, genegen zijn. Al jaren vraagt onze partij dat men de Liefkenshoek-tunnel tolvrij maakt en aansluit op de E17. Een dergelijk project zou een fractie van het BAM-tracé kosten en zou alvast als eerste aanzet kunnen dienen om de huidige files op de Antwerpse Ring aan te pakken.

Onderzoekscommissie BAM

Maar er moeten ook politieke conclusies getrokken worden. Men kan er niet omheen dat bij de Beheersmaat-

schappij Antwerpen Mobiel (BAM) grote fouten zijn gemaakt. Eén van de belangrijkste opdrachten van de BAM was het creëren van een groot draagvlak bij de Antwerpse bevolking voor hun project. Hiervoor werden tientallen miljoenen euro's belastinggeld gebruikt. Maar de communicatie was gewoon rampzalig. Het is dan ook essentieel dat er onderzocht wordt wat er daar is misgelopen,

ris, Filip Dewinter en Wim Wienen in het Vlaams parlement een voorstel ingediend om een parlementaire onderzoekscommissie op te richten om het

hele BAM-dossier uit te spitten. Want voor een debacle dat zo immens veel belastinggeld heeft gekost, moeten er verantwoordelijken worden aangeduid.

Janssens ontslag

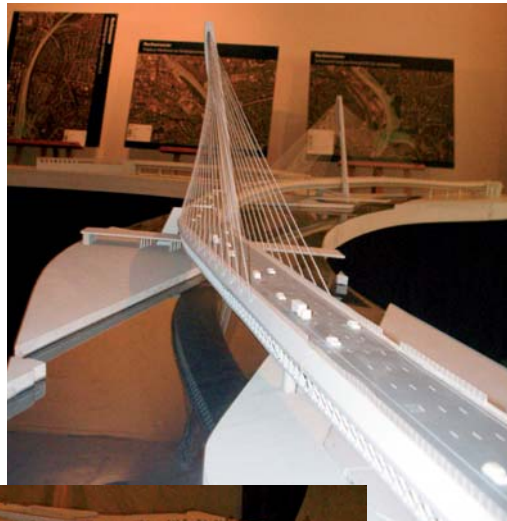
En wat te denken van de houding van de Antwerpse burgemeester

Patrick Janssens? Janssens moet als burgemeester van de tweede grootste stad van Vlaanderen neutraal zijn. Hij moet boven het klassieke politieke gewoel staan. Meestal gaat de man er prat op dat hij de burgemeester van alle Antwerpenaren is, maar in dit dossier is hij schromelijk over de schreef gegaan. Janssens heeft duidelijk stelling genomen tegen het BAM-tracé. En hij heeft dat zo gedreven gedaan dat zijn coalitie in Antwerpen eigenlijk op afeigen ligt. De SPA is tegen de Lange Wapper, haar coalitiepartners CD&V, N-VA en VLD zijn vóór.

Janssens heeft de afgelopen maanden aangetoond dat hij allesbehalve die neutrale burgemeester van de stad is geweest. Voor het Vlaams Belang is het dan ook duidelijk dat Janssens onmogelijk als burgemeester nog kan

functioneren. Hiervoor is er dan ook maar een oplossing: Janssens moet ontslag nemen.

Wim Wienen

Vaagheid troef

Eind september presenteerde Vlaams minister-president Peeters een verkapte Septemberverklaring met de krachtlijnen van de Vlaamse begroting.

De Vlaamse regering wil in 2009 en 2010 samen 1,7 miljard euro besparen teneinde in 2011 weer met een begrotingsevenwicht aan te knopen.

Fractievoorzitter Filip Dewinter stelde in zijn repliek dat Peeters in zijn toespraak vooral mist had gespuid en weinig concreet was over op welke manier precies zou worden bespaard. Peeters beperkte zich tot een boekhoudkundige uiteenzetting en kon blijkbaar nog niet zeggen wie waar, hoeveel en waarom zal moeten besparen. Het Vlaams Belang merkte de voorbije weken dan ook onrust bij zowel de Vlaamse ambtenarij als de Vlaamse leerkrachten, die - via al dan niet bewuste lekken en tegenstrijdige com-

ten te blijven investeren in het wegwerken van de wachtlijsten.

Filip Dewinter vroeg zich echter wel af waarom de Vlaamse regering niet bereid is het mes te zetten in de buitensporige uitgaven voor allerlei 'linkse hobby's' in vooral de cultuursector en de zogenaamde integratiesector: "Waarom is de inburgering van allochtonen gratis? Laat allochtonen betalen voor hun verplichte inburgering. Bezuinig op de vele sociale voorzieningen voor immigranten, asielzoekers en binnenkort weer tienduizenden geregulariseerde illegalen. Overigens, wie zal de opvang van al die geregulariseerden betalen? Uiteraard: de Vlaamse belastingbetaler. De nieuwe

ten doen.

Minister-president Peeters koppelde tijdens dit Overlegcomité op geen enkel moment de Vlaamse begrotingsinspanningen aan de staatshervorming en nam enkel "akte" van de Franstalige opstelling.

Filip Dewinter verweet de Vlaamse regering dan ook om op het Overlegcomité op geen enkel moment voorwaarden verbonden te hebben aan de Vlaamse begrotingsinspanningen, laat

De Vlaamse regering is bereid 90% van de Belgische besparingen voor de periode 2009-2010 op zich te nemen.

municatie van Vlaamse ministers over loonsvermindering - de stuipen op het lijf werd gejaagd. Filip Dewinter hield tevens het verdwijnen van de algemene Vlaamse jobkorting voor de werkende Vlaming: "Met de beslissing om de jobkorting te kortwieken wordt trouwens bevestigd dat de jobkorting niets meer was dan een verkiezingsstunt. Alhoewel u op uw (Peeters) weblog in mei - vóór de verkiezingen - schreef: 'De jobkorting is beslist in het kader van de meerjarenbegroting en blijft behouden', blijft van die belofte niets over. Liefst een derde van de besparingsmaatregelen wordt gehaald uit het schrappen van de jobkorting! De Vlaamse regering verhoogt *de facto* voor het eerst de belastingen, alle verkiezingsbeloften ten spijt."

Geen besparingen voor 'linkse hobby's'

Het Vlaams Belang is wel te vinden voor de optie van deze nieuwe Vlaamse regering om tijdens de besparingsronde de sociaal zwakkeren te ontzien

federaal opgezette regularisatieprocedure zorgt nu immers voor een verhoging van het budget inburgering in de begroting 2010."

90%

Filip Dewinter moest tenslotte eens te meer vaststellen dat, alhoewel de federale regering voor de volgende twee jaar afstevent op een tekort van tientallen miljarden euro, zij onder Franstalige druk geen ernstige besparingen wil doorvoeren. Tegelijkertijd bleek op het Overlegcomité van half september dat de Vlaamse regering bereid is om voor de periode 2009-2010 90% van de gehele Belgische besparing op zich te nemen. Wallonië daarentegen zal pas vanaf 2014 over budgettaire manoeuvreerruimte beschikken en ziet zijn schuldenlast tot 2016 stijgen. Ook in Brussel blijft het netto-financieringsaldo negatief tot in 2019. De Vlaamse regering laat inmiddels lijdzzaam toe dat de Waalse, Brusselse en federale regering profiteren van de Vlaamse spaarzaamheid om zelf niets te moe-

Fractievoorzitter Filip Dewinter hield vooral de vaagheid van Kris Peeters.

staan protest te hebben aangetekend tegen de houding van de Franstaligen. Men had immers nu al de mogelijkheid om de begroting en het Stabieliteitspact te gebruiken als breekijzer voor het forceren van een staatshervorming. Nu wordt een Vlaams "njet" terug twee jaar opgeschoven tot in 2011! Filip Dewinter: "Van de toepassing van de zogenaamde 'Maddensdoctrine' is amper drie maanden na de start van de regering immers geen sprake meer. Vlaanderen blijft - hoe men het ook keert of draait - inspanningen doen om het algemene Belgische structurele tekort op te lossen! Van de koppeling aan een staatshervorming horen we ook al niks meer! Wij eisen van deze Vlaamse regering een duidelijke, daadkrachtige en consequente houding. Geen Vlaams krediet voor Belgisch failliet!"

Kurt Ravyts

Kinderen van de rekening

**"Brussel biedt de leerlingen een meertalige, interculturele omgeving aan én een venster op de wereld"
(uit het regeerakkoord van de Vlaamse Gemeenschapscommissie).**

Het is een universeel principe dat kinderen niet horen te boeten voor de fouten van hun ouders. Het is een elementair menselijk beginsel dat kinderen niet als proefkonijnen worden misbruikt.

In weerwil van deze eenvoudige en – naar we hopen – algemeen aanvaarde opvattingen zijn het onderwijs en de pedagogie de geliefkoosde jachtvelden van alles wat links, progressief, maatschappijkritisch en wereldverbeterend is. Hele bibliotheken kunnen intussen worden gevuld met de ravages die op dit vlak door een eindeloze stoet van kwaadaardige leerling-tovenaars zijn aangericht. De laatste jaren lijkt de vernieuwings- en vernietigingsdrift wat te zijn weggeëbd en lijken zelfs enkele aloude kwaliteitscriteria weer min of meer in ere te worden hersteld. Het Vlaamse onderwijs heet dan ook tot het beste ter wereld te behoren of wordt toch graag zo voorgesteld.

Aan één onaantastbaar dogma mag en zal echter nooit worden geraakt: het grote multiculturele ideaal. En uiteraard is ook daar het onderwijs het uitgelezen terrein om deze blijde boodschap te verspreiden.

Brussel

In Brussel is een Nederlandstalig onderwijsnet opgebouwd dat zeer lang een terechte bron van Vlaamse trots was. Uiteindelijk is dit onderwijs ook niet van bepaalde maatschappelijke ontwikkelingen gevrijwaard gebleven. Eerst was er een – tot op vandaag voortdurende – golf van Franstaligen die hun kinderen op Vlaamse scholen plaatsten. Een lovenswaardige motivatie tot tweetaligheid heeft daarin een rol gespeeld, maar te vrezen valt dat velen in eerste instantie werden gedreven door een vluchtreflex: weg van het rampzalige Franstalige onderwijs met zijn *écoles poubelles* en zijn totaal inhoudelijk en materieel failliet. Door deze evolutie werd het Nederlandstalig onderwijs ge-

confronteerd met een anderstalige instroom die diende te worden opgevangen. Een zekere spanning met de kwaliteit van het Nederlandstalig onderwijsaanbod ontstond en werd nog versterkt door de Vlaamse stadsvlucht uit Brussel die zich ook op de scholen deed gevoelen.

Speelgoed

Intussen heeft ook een deel van de multiculturele verrijking haar weg gevonden naar het Vlaamse onderwijs. In plaats van hieraan te verhelpen door het versterken van het Vlaamse ka-

er in de eerste plaats voor Vlaamse kinderen die recht hebben op even kwaliteitsvol onderwijs als elders in Vlaanderen.

Helaas zijn bij de VGC alle remmen los en beschouwt men de Vlaamse scholen als speelgoedjes waarmee naar harten-

Vlaamse kinderen hebben in Brussel evenveel recht op kwaliteitsvol onderwijs als elders in Vlaanderen.

rakter van de scholen, hebben de heilsprofeten van de diversiteit besloten om van het – destijds zo moeizaam opgebouwde – Nederlandstalig onderwijs een proeftuin voor hun utopische ongein te maken.

Er is niets op tegen om een zeker aantal anderstaligen in het Vlaams-Brusselse onderwijs te onthalen en het is uiteraard goed dat op die manier meer mensen Nederlands leren. Men mag echter de dingen niet omkeren: het Nederlandstalige onderwijs in Brussel is

lust mag en moet worden geëxperimenteerd. In het nieuwe regeerakkoord bepleit men afwijkingen van de Vlaamse regelgeving om bijvoorbeeld een grote interactie met het Franstalig onderwijs te kunnen krijgen. Nog kwalijker is het idee om de – nu al steeds minder talrijk wordende – Vlaamse kinderen in te schakelen als een soort modelfiguurtjes die zelf ook maar de andere kindjes op weg moeten helpen met Nederlands en sociale vaardigheden. Een onderwijs dat ten dienste moet staan van Vlaamse kinderen moet zo verworpen tot een onderwijs waarin Vlaamse kinderen ten dienste worden gesteld van twijfelachtige ideologische opvattingen.

Men kan over veel dingen van mening verschillen, maar met opleiding en welzijn van kinderen solt men niet.

Wouter van den Meersch

In 't Frans naar school?

Het onderwijs van de Nederlandse taal is aan een herwaardering toe.

Terwijl Vlaams-Brabant kreunt onder de druk van de verfransing, terwijl in alle grote steden het niveau van het onderwijs zienderogen daalt door de toestroom van anderstalige kinderen, die enkel in de klas met het Nederlands geconfronteerd worden, gaat men deze legislatuur datgene waar vorige generaties Vlamingen zo hard voor geijverd hebben, namelijk onderwijs in onze eigen taal, terug op de helling zetten.

Onderwijsspecialisten

Bij het begin van het schooljaar mochten alle 'onderwijsspecialisten' zich immers nog maar eens uitspreken over de voordelen van tweetalig onderwijs. Zo stelde voormalig onderwijsminister Marleen Vanderpoorten dat alle Vlaamse kleuters al met het Frans zouden moeten kennismaken en dat het Frans bovendien in het hele basisonderwijs een verplicht vak zou moeten zijn (nu is dit maar vanaf het vijfde leerjaar). Volgens de socialistische huiskrant *De Morgen* zou 61% van de ondervraagden het eens zijn met deze stelling. Dit is niet verwonderlijk als men weet dat de nieuwe minister van Onderwijs, Pascal Smet, er onomwonden voor uitkomt dat hij voorstander is van meertalig onderwijs. Zo pleitte hij begin dit jaar zelfs voor de oprichting van tweetalig onderwijs in Brussel, georganiseerd door de Vlaamse en Franstalige gemeenschap samen.

Beide 'excellenties' werden in hun pleidooi gesteund door 'wetenschappelijk onderzoek' aan de VUB: hersenscans bij wel 30 (!) kinderen zouden aantonen dat de hersenen van eentalig opgevoede kinderen bij een reeks eenvoudige bewerkingen een duidelijke inspanning moesten leveren, terwijl de hersenen van de tweetalige kinderen helemaal geen werkdruk vertonen bij dezelfde eenvoudige bewerkingen. Hieruit concludeerden de onderzoekers dat tweetalige kinderen slimmer zijn dan eentalige. En hoewel elke ernstige onderzoeker beaamt dat 30 kinderen nauwelijks representatief kunnen genoemd worden, werden de conclusies van de vermaarde professor door de kranten massaal overgenomen.

In Wallonië experimenteert men al een aantal jaren met het zogeheten 'immersieonderwijs'. Hierbij wordt vanaf het eerste leerjaar een deel van de leerstof in een andere taal – in de meeste gevallen het Nederlands – gegeven. In de loop van zes jaar wordt het pakket Nederlands afgebouwd, ten voordele van de eigen moedertaal. Dit zou resulteren in perfect tweetalige kinderen op het einde van het basisonderwijs. In Vlaanderen werden door minister Vandenbroucke – die niet echt voorstander was van dit immersieonderwijs – enkele proefprojecten gelanceerd. Hierdoor konden negen Vlaamse scholen een aantal lessen (meestal geschiedenis, aardrijkskunde, ...) in het Frans of het Engels aanbieden. Tot op heden zijn er geen concrete resultaten gekend van deze projecten.

Neen aan het immersieonderwijs

Het Vlaams Belang wijst de piste van dat immersieonderwijs (of CLIL, zoals de heersende mode om alles met een Engelse term aan te duiden vereist) resoluut af: leren in een taal is iets volledig anders dan het leren van een taal. Wij pleiten onomwonden voor een goed en degelijk onderricht van verschillende vreemde talen (Frans, Engels, Duits). Maar dit is heel wat anders dan het geven van vakken zoals aardrijkskunde, geschiedenis, ... in een andere taal. Want wat is het gevolg voor de taalzwakkere leerlingen? Niet alleen zullen zij problemen hebben met de taal, ze dreigen ook de inhoud van de vakken niet meer te begrijpen. De scholen in de grote steden maken duidelijk dat het immersiesysteem niet blijkt te werken voor vele allochtone leerlingen: het Nederlands is een voor hen vreemde taal en iedereen is het er over eens dat dit hen voor heel wat problemen stelt. Door hun on-

voldoende kennis van het Nederlands begrijpen zij een groot deel van de leerstof niet. En dergelijk systeem zou men nu willen invoeren voor alle Vlaamse kinderen?

Voor ons blijft de essentie van het verhaal: de instructietaal in het onderwijs in Vlaanderen is en blijft het Nederlands. Daaraan kan en mag niet geraakt worden! Wij blijven dan ook pleiten voor een herwaardering van het onderwijs van de Nederlandse taal, zodat elke leerling de nodige bagage heeft om van hieruit een vreemde taal aan te leren.

An Michiels

Heeft links het licht gezien?

De tijd dat de problemen zomaar konden weggewuifd worden, is voorbij. Zelfs ter linkerzijde lijken sommigen stilaan afstand te nemen van het politiekcorrecte negationisme.

Jarenlang werd in dit land een immigratiepolitiek gevoerd waarop kritiek onmogelijk was, als men tenminste niet in het racistische verdomhoekje wilde belanden. Telkens weer werd ons voorgehouden dat integratie een kwestie van tijd was. Met de nodige portie geduld, begrip en natuurlijk 'respect' – van de kant van de autochtonen welteverstaan – zou het allemaal wel in orde komen. En als er bij wijze van uitzondering al eens wat moeilijkheden werden toegegeven, had dat steevast te maken met de slachtofferrol die allochtonen bij voorbaat kregen toegewezen.

Schuldbekentenis

De tijd dat de problemen zomaar konden weggewuifd worden, is echter voorbij. Zelfs ter linkerzijde lijken sommigen stilaan afstand te nemen van het politiekcorrecte negationisme omdat het zo niet verder kan. Dat bleek onlangs uit een opiniebijdrage van Lukas Vander Taelen – Vlaams parlements lid voor Groen – in *De Standaard* (30.09.2009) waarin hij het wangedrag aanklaagt van jonge 'Nieuwe Belgen' die bepaalde wijken totaal onleefbaar (dreigen) te maken. Vander Taelen erkent daarbij zelfs het failliet van de gevoerde integratiepolitiek en geeft openlijk zijn vergissing toe. "Twintig jaar geleden was ik ervan overtuigd dat de jonge nieuwe Belgen snel geassimileerd zouden worden. Maar nu is in Brussel een generatie van 'rebels without a cause' opgegroeid die zich altijd verongelijkt en te kort gedaan voelt. Nooit voor iets verantwoordelijk, het is al-

tijd de fout van iemand anders: van de overheid, van de racistische Belgen", zo stelt Vander Taelen letterlijk. Even verderop komt hij zelfs tot de vaststelling dat heel wat 'Nieuwe Belgen' hooftenaamd geen band met dit land (willen) hebben, want "bijna al de jonge allochtonen mogen dan wel de Belgische nationaliteit hebben, enige identificatie met dit land hebben zij niet. Integendeel."

gelden in dit land. Waarom durven wij niet opkomen voor wat eigenlijk essentieel is: respect voor de wetten en de waarden van het land waarin wij leven?" Goeie vraag, inderdaad...

Volgens Vander Taelen is het tot slot tijd dat men de angst laat varen om de dingen bij naam te benoemen en – u leest het goed – het debat op gang te brengen. Een oproep die ietwat vreemd klinkt vanuit een hoek die jarenlang al

het mogelijk heeft gedaan om het debat in de kiem te smoren en steeds met grof geschut geschooten heeft op de boodschapper die deze problemen als enige durfde aan te kaarten. Of zou Vander Taelen enkel willen aantonen dat hij, ondanks zijn merkba-

re ontgoocheling, zijn gevoel voor humor nog niet verloren is?

Consequenties?

Hoe dan ook: als schuldbekentenis kunnen de uitspraken van Vander Taelen tellen. Een schuldbekentenis uitspreken, is echter één zaak. Daar ook praktische consequenties aan verbinden, is nog wat anders. Als Vander Taelen meent wat hij zegt, kan hij in ieder geval het best beginnen met zijn eigen partij ervan te overtuigen om radicaal te breken met de politiek van de voorbije decennia én om de voorstellen en standpunten van het Vlaams Belang op hun waarde te beoordelen. We wensen hem alvast veel succes.

Dirk De Smedt

Natuurlijk doet Vander Taelen niet meer dan met veel retorisch geweld een wijd openstaande deur intrappen. Onze partij kwam immers ruim dertig jaar geleden reeds tot die vaststellingen, maar goed: ieder heeft zijn tempo.

Wetten en waarden

De ontnuchterde multiculturalist maakt bovendien niet alleen een stand van zaken op, maar is onderzussen zowaar tot de bevinding gekomen dat verdraagzaamheid niet betekent dat men de eigen maatschappelijke waarden moet wegcijferen: "Mischien moeten we ons eens afvragen hoe het komt dat we aanvaard hebben dat principes als (...) gelijke rechten voor man en vrouw niet voor iedereen

VRT teruggefloten

Dat het Vlaams Belang door de VRT wordt doodgezwegen of met bakken modder overgoten, is genoegzaam bekend. Maar er komt tegenwind.

De VRT werd onlangs door de Raad van State zwaar op de vingers getikt. Wegens discriminatie... Pijnlijk voor een openbare omroep die de strijd tegen echte of vermeende discriminatie heeft uitgeroepen tot het allerhoogste gebod. In de aanloop naar de verkiezingen van 10 juni 2007 voerde de openbare omroep haar zelfgekozen 'kandidaat-premiers' op. De zogenaamde 'kanseliersdebatten' waren een handigheidje om het Vlaams Belang uit het debat te weren. Toenmalig voorzitter Frank Vanhecke pikte dat niet en trok met een klacht naar de Vlaamse Regulator voor de Media. De VRM gaf Vanhecke gelijk en stelde dat de VRT zijn "verplichtingen van niet-discriminatie en van politieke en ideologische onpartijdigheid niet nakwam." De VRT legde zich daar niet bij neer en ging aankloppen bij de Raad van State. Maar ook daar kregen ze dus het deksel op de neus. De rechters waren niet mals voor de openbare omroep. In het arrest staat letterlijk dat de VRT de kiezers bewust heeft "misleid".

Schuldbekentenis

Kris Hoflack, chef van de VRT-nieuwsdienst, zit erg verveeld met de zaak. In een uitgebreid interview met *Knack* (23.09.09) erkent hij dat "we het Vlaams Belang duidelijk niet behandeld hebben als een andere partij." En dat had zo zijn reden. In de jaren negentig, verklaart Hoflack, werd het Vlaams Blok steeds groter en "dat konden we toch niet zomaar laten gebeuren. We moesten iets doen." Hoflack geeft toe dat "zelfs de problemen die

door de partij werden aangekaart, aanvankelijk werden doodgezwegen, uit politieke correctheid." Maar dat had u al begrepen. Het arrest van de Raad van State is goed nieuws, maar de VRT-redacties lijken niet van plan om hun heilige oorlog tegen het Vlaams Belang te staken. "We gaan onze houding ten gronde niet aanpassen", zegt Hoflack. "Wel moeten we nog wat voorzichtiger zijn..."

Pestlijders

Marcel Vanthilt – televisiepresentator en socialist (bij de VRT gaat dat nogal vaak samen) – verklaarde intussen in *Knack* dat hij Vlaams Belangers als Gerolf Annemans of Marie-Rose Morel graag eens zou uitnodigen in zijn praatprogramma. Maar hij stuit daarbij keer op keer op een formeel verbod van de VRT. Bizar. Zelfs in een 'talkshow' waar het niet over politiek gaat, zijn onze kopstukken niet welkom. Ook dat heeft u na enkele uitzendingen van 'De Laatste Show' of 'Villa Vanthilt' ongetwijfeld zelf al gemerkt. Hoeveel gekker kan het nog worden?

Rode propaganda

Het Vlaams Belang is de tweede grootste partij in Vlaanderen en een belangrijke politieke factor, maar wie naar VRT-nieuwsuitzendingen of debatten kijkt, krijgt de indruk dat we niet meer bestaan. Als ze "de oppositie" aan het woord laten, is dat stevast SPA, Groen of

LDD. Toen Karel De Gucht benoemd werd tot Eurocommissaris, werd wel vermeld dat Frank Vanhecke hem onder vuur nam, maar de kijker die daar op zat te wachten, kreeg alleen de repliek van De Gucht te horen. Het is ondertussen een vast stramien. Ernstige en eerlijke journalistiek kan je dat niet noemen. De VRT gedraagt zich maar al te vaak als de propagandazender van de SPA en dat kan natuurlijk niet. Als openbare omroep moet de VRT de omroep van alle Vlamingen zijn. Het Vlaams Belang wil geen open conflict met de VRT, maar zal deze kwestie opnieuw aankaarten in het Vlaams Parlement en de Raad van Bestuur. Wij hopen dat ze bij de VRT eindelijk beseffen dat hun houding tegenover onze partij vanuit democratisch en journalistiek oogpunt een regelrechte schande is en het geweer van schouder veranderen. Als dat niet gebeurt, zal het Vlaams Belang niet aarzelen om opnieuw naar de rechter te stappen.

Ludo Leen

De VRT gedraagt zich maar al te vaak als de propagandazender van de SPA.

Cyclische regularisatie: op naar de volgende ronde!

Zonder een daadkrachtig uitwijzingsbeleid zal ook deze 'eenmalige' regularisatie niet de laatste zijn.

In 1999, toen de paarsgroene regering-Verhofstadt I de grootscheepse regularisatiecampagne op het getouw zette die zou uitmonden in de toekenning van verblijfspapieren aan zo'n 35.000 illegale vreemdelingen, werd gewag gemaakt van een zogenaamd tweesporenbeleid. Enerzijds zou men regulariseren, zogezegd een eenmalige operatie; anderzijds zou het aantal uitwijzingen fors worden opgedreven. Tien jaar later weten we wel beter. Men ging gewoon door met regulariseren op basis van het fameuze artikel 9, derde lid (thans artikel 9bis), van de Vreemdelingenwet. Alleen al tijdens de afgelopen vier jaar kregen op die manier meer dan 40.000 illegalen een verblijfsvergunning. In diezelfde periode vonden amper 35.000 uitwijzingen plaats, waarvan 21.000 gedwongen repatriëringen.

Gedoogbeleid

De huidige regularisatiecampagne wordt alweer als een eenmalige operatie voorgesteld, maar over uitwijzingen wordt nu zelfs met geen woord gerept. We moeten het doen met de vage belofte uit het regeerakkoord van een 'effectief terugkeren en verwijderingsbeleid'. Het Europees pact over asiel en migratie stelt nochtans duidelijk dat illegale migranten het grondgebied moeten verlaten. Zolang de regering geen werk maakt van een daadkrachtig uitwijzingsbeleid en men het houdt bij het uitreiken van een 'bevel om het grondgebied te verlaten' aan uitgeprocedeerde asielzoekers en andere illegalen, zal dit niet de laatste 'eenmalige' regularisatiecampagne zijn. Waren er in 2003 nog 7.732 gedwongen repatriëringen, in 2008 was dat aantal gedaald tot 3.644, niet eens de helft van vijf jaar voordien. Ter vergelijking: in 2008 werden 36.697 bevelen uitgereikt om het grondgebied te verlaten.

Van de illegalen die in 2008 administratief werden aangehouden, kwam 73% er vanaf met een bevel om het grondgebied te verlaten. Slechts een kleine 13% werd direct gerepatriëerd. Van de Algerijnen, Marokkanen en Indiërs – die samen goed waren voor bijna de helft van alle onderschepte illegalen – kreeg 90% of meer enkel een bevel om het grondgebied te verlaten. Slechts één op 10 illegalen zou spontaan gevolg geven aan een uitwijzingsbevel. Van de overgrote meerderheid weet men bijgevolg eenvoudigweg niet of ze het land effectief hebben verlaten of 'in de natuur verdwenen zijn'. Wat de uitgeprocedeerde asielzoekers betreft, is de Belgische overheid nog lankmoediger. Terwijl jaarlijks de asielaanvraag van meer dan 10.000 personen verworpen wordt, worden elk jaar slechts 1.000 tot 2.000

uitgeprocedeerden gedwongen verwijderd. Over de laatste vijf jaar berekend, bedroeg het percentage gedwongen verwijderingen van afgewezen asielzoekers amper 11,6%. In de feiten wordt er dus een gedoogbeleid gevoerd ten aanzien van illegaal verblijf.

Einde nog niet in zicht

In *De Morgen* van 22 juli waarschuwde Dirk Vanheule, docent Migratierecht aan de Universiteit Antwerpen, dat de regularisaties een cyclisch gebeuren dreigen te worden. De regularisatieoperatie miskent de logica van de verblijfswetgeving dat wie illegaal verblijft, moet vertrekken en uit dat illegale verblijf geen rechten kan putten. Door geen werk te maken van een verwijderingsbeleid, maakt de Belgische overheid het zelf mogelijk dat de illegalen zich na enkele jaren op 'duurzame lokale verankering' kunnen beroepen. Vanheule legt de vinger op de wonde: zolang de regering geen maatregelen neemt om een 'duurzame lokale verankering' in de illegaliteit te voorkomen, zal dit verhaal zich herhalen. Dat deze regularisatiecampagne eenmalig zou zijn, maakt op hem terecht weinig indruk: "Dit is de tweede 'eenmalige' regularisatie sinds 1999, dus waarom zou er geen derde komen."

De Franstaligen hebben met de nieuwe regularisatiecampagne nog maar eens hun slag thuisgehaald en hebben binnen de federale regering alle asiel- en andere migratietouwjes stevig in handen. Het uitwijzingsbeleid zal dus ook de komende jaren dode letter blijven, waardoor de basis wordt gelegd voor een volgend rondje 'eenmalig' regulariseren.

Werner Somers

Van de illegalen die in 2008 administratief werden aangehouden, kwam 73% er vanaf met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Boodschap begrepen

De gevolgen van het lakse immigratiebeleid in dit land worden almaar zichtbaarder. Een betere publiciteit voor het OCMW-België is nauwelijks denkbaar.

Het Vlaams Belang heeft er steeds voor gewaarschuwd dat de nieuwe regularisatieronde opnieuw een massale immigratiestroom naar dit land op gang zal brengen. Dat was zo bij de eerste collectieve regularisatie onder Verhofstadt (2001) en zal nu niet anders zijn.

350.000!

Alleen al via het uiterst lakse systeem van de gezinshereniging zullen immers vele geregulariseerden familieleden laten overkomen. Een topambtenaar van de Dienst Vreemdelingen-zaken (DVZ) becijferde enkele weken geleden dat er door de regularisatie-campagne – gekoppeld aan de gezinshereniging – in vijf jaar tijd niet minder dan 350.000 vreemdelingen zullen bijkomen. Letterlijk: “De vorige regularisatie (...) leert dat er achter elk dossier gemiddeld 1,6 mensen zitten. Het zou dus over zowat 108.000 personen gaan, voorzichtig geschat. En de ervaring leert dat voor elke geregulariseerde er nog eens 2,5 mensen bijkomen via gezinshereniging. Je komt dus vlot aan 350.000 nieuwelingen in vijf jaar.” (*Het Laatste Nieuws*, 17.09.2009)

En daar blijft het natuurlijk niet bij. Met de nieuwe regularisatieronde wordt immers de boodschap de wereld ingestuurd dat illegaal verblijf in dit land uiteindelijk beloond wordt, waardoor het aanzuigend effect nog versterkt wordt. Volgens dezelfde bron bij de DVZ staan mensenhandelaars in Spanje, Italië en Nederland klaar om ‘hun’ illegalen hierheen te sturen, gewapend met valse papieren die moeten bewijzen dat ze al vijf jaar in België verblijven.

Uitkeringstoerisme

De voorbije weken werd een stad als Antwerpen in ieder geval reeds geconfronteerd met een opvallende instroom van Marokkanen, die hun kans wagen om een verblijfsvergunning – annex sociale uitkering – in de wacht te slepen. Bij het verzamelen van bewijsmateriaal die hun aanvraag tot regulari-

satie moet staven, wordt er blijkbaar vlotjes op los gefraudeerd. “Arbeidscontracten of documenten met de belofte op een job, kan je op de kop tikken voor prijzen tot 10.000 euro, vaak bij malafide firma's. Ook oude huurcontracten worden verhandeld, met prijzen tot 3.000 euro. Huisjesmelkers doen vlot mee, en soms zelfs dokters. Zij schrijven attesten uit die zeggen dat een persoon jaren geleden al bij hen kwam voor die of die aandoening”, zo meldde *Gazet van Antwerpen* (13.10.2009).

“Lachen met België”

Naast de illegale toestroom van Marokkanen, is er bovendien ook sprake van een opvallende toename van Ma-

rokkanen met een Spaans paspoort – officieel EU-burgers dus – die beroep doen op een sociale uitkering. “Ze nemen een job bij een dubieus bedrijf en verlaten die spookfirma na enkele dagen of weken. Ook dat is allemaal opgezet spel, waarvoor vaak veel geld wordt betaald. Na hun ontslag krijgen ze hier een werkloosheidsvergoeding of een leefloon”, aldus een insider in *Gazet van Antwerpen*.

Helemaal nieuw is dit intra-Europees uitkeringstoerisme richting België overigens niet. Eerder kenden we immers reeds de zogenaamde ‘België-route’ die gebruikt wordt door Nederlandse allochtonen voor wie de laksheid van de Belgische immigratieregels reeds langer bekend is. Vandaag blijkt dat die wetenschap ondertussen ook tot in Spanje is doorgedrongen. Volgens de informant van *Gazet van Antwerpen* wordt onder de Marokkanen in Spanje en Marokko dan ook “stevig gelachen met België”, dat wordt beschouwd als “een apenland waar alles kan en mag.” Wie kan hen in feite tegenspreken?

Dirk De Smedt

Nieuw dagelijks bestuur voor de Vlaams Belang Jongeren

Op zondag 11 oktober vond in Mechelen het congres plaats waar de leden van de Vlaams Belang Jongeren een nieuw dagelijks bestuur verkozen.

Het congres werd geopend door Hans Verreyt, de uittredende nationale voorzitter van VBJ. In zijn afscheidstoespraak waarschuwde Hans voor de gevaren van een oprukken-

de islam in Europa, omdat er essentiële tegenstellingen zijn tussen dit religieus-politiek systeem en onze westerse waarden. Hans nam ook de gelegenheid om het uittredende dagelijks bestuur en alle VBJ-ers te bedanken voor de voorbije vijf jaar en om het nieuwe dagelijks bestuur veel succes te wensen.

Op zijn beurt werd Hans Verreyt bedankt door de nieuwe secretaris van VBJ, Andy Bonnyns, die sprak in naam van het uittredende en het nieuwe bestuur. Andy loofde Hans voor het vele werk, de organisatie van talrijke evenementen, het leiden van VBJ-cantussen, het afschuimen van VBJ-fuiven van De Panne tot in Opgrimbie, de vele

prettige momenten en de kameraadschap.

Eerste vrouwelijke voorzitter

Partijvoorzitter Bruno Valkeniers kwam het nieuwe VBJ-logo voorstellen.

Nadien werden de leden van het nieuwe bestuur, dat met een overweldigende meerderheid door het congres werd goedgekeurd, voorgesteld. De nieuwe voorzitter is de eerste vrouw aan het hoofd van VBJ: Barbara Pas (28 jaar) uit Dendermonde.

In haar toespraak gaf ze onder andere meer uitleg over de visietekst van de Vlaams Belang Jongeren. Die congres-tekst bevat drie belangrijke pijlers: een

onafhankelijk Vlaanderen, een sociaal en veilig Vlaanderen en het behoud van onze identiteit. VBJ is absoluut voorstander van een Vlaamse republiek als staatsvorm, waar – we citeren Barbara Pas – “het volk zijn staatshoofd zelf kan kiezen, waar wél

Hans Verreyt bedankte alle VBJ-ers voor de vele prettige momenten en de kameraadschap die hij tijdens zijn vijfjarig VBJ-voorzitterschap mocht ondervinden.

plaats is voor echte volksraadplegingen, waar wél een maatschappelijk debat mogelijk is en de vrije meningsuiting geen alleenrecht is van de linkse politieke correctheid.”

Nieuw logo

In aanwezigheid van partijvoorzitter Bruno Valkeniers werd tevens een nieuw VBJ-logo onthuld. De Vlaams Belang-voorzitter gaf toelichting bij het onderschrift van het nieuwe logo: ‘rebels, rechts, republikeins’. Voor Bruno Valkeniers moet VBJ, onverkort met het volksnationalisme als inspiratiebron, de frisse wind belichamen waar onze partij en Vlaanderen nood aan hebben. “Niets is onbereikbaar en geen kloof is te breed,” besloot Valkeniers.

Na de toespraken volgde het muzikale gedeelte. Tijdens zijn optreden gaf DJ Pat Krimson ons mee dat hij soms met de Vlaamse Leeuw zwaait. Vooral dan wanneer zijn favoriete voetb ploeg, Racing Genk, Standard Luik als tegenstander heeft.

Het nieuwe Dagelijks Bestuur van VBJ.

Evert Hardeman

“We moeten opnieuw de straat op!”

**Met Barbara Pas staat voor het eerst een vrouw aan het roer van VBJ.
Onze redactie had een gesprek met haar.**

U bent de eerste vrouw aan het hoofd van VBJ. Wat zijn volgens u de troeven van een vrouwelijke voorzitter?

Elke voorzitter, man of vrouw, heeft zijn eigen stijl. Extra troef is dat het hardnekkige vooroordeel van de vrouwonvriendelijkheid de kop wordt ingedrukt. Het kan ook bijdragen om de nieuwe dynamiek van verjonging die we willen teweegbrengen te symboliseren. Het is aan VBJ om op een eigentijdse manier de radicale standpunten en basisthema's van de partij te vertolken, in een jonge moderne huisstijl die duidelijk uitstraalt wie we zijn: een nieuwe generatie radicaal-flaminganten die, wars van elk cordon, ijvert voor een volwaardige Vlaamse staat in Europa.

VBJ kreeg een nieuw logo met de ondertitel 'rebels, rechts, republikeins'. Welke ladingen dekken deze drie termen?

Het rebelse karakter van onze partij slaat onder meer op ons anti-establishmentgehalte. Wij durven dingen benoemen en bou- te conclusies trekken. Zeker als jongeren mogen we niet rond de pot draaien, maar moeten we doen wat we zeggen en zeggen wat we doen. Het “rebelse” voor onze jongerenwerking slaat ook op onze alerte houding tegenover de moederpartij. Niet geësceneerd zoals bij de meeste partijen hun jongerenwerking: als blaffende hondjes die even wat lawaai mogen maken, en dan weer teruggefloten worden. VBJ moet het voortouw nemen. We zijn geen flauw aanhangsel van de partij, maar rebel binnen de rebellen.

Met de termen rechts en republikeins willen we duiden waar we voor staan. De keuze voor een republiek Vlaanderen gaat verder dan het afrekenen met een koningshuis dat nooit aansluiting heeft gezocht bij de meerderheid van de bevolking. Het is een keuze voor het herstel van de

democratie. Voor VBJ is het overduidelijk dat politieke processen, cordons en muilkorfetten niet thuis horen in een democratische maatschappij. Het is voor ons belangrijk dat die onafhankelijke Vlaamse staat een fundamenteel democratische staat wordt, waar het volk zijn staatshoofd zelf kan kiezen, waar er plaats is voor echte volksraadplegingen, waar er een maatschappe-

lijk debat mogelijk is en de vrije meningsuiting geen alleenrecht is van de linkse politieke correctheid.

In uw toespraak lichtte u ook de nieuwe visietekst van VBJ toe. Wat zijn de krachtlijnen?

De visietekst werd uitgewerkt rond drie fundamentele pijlers: een onafhankelijk Vlaanderen, een sociaal en veilig Vlaanderen en een Vlaams Vlaanderen.

Met de visietekst willen we als jongeren niet alleen laten zien waarom en hoe Vlaanderen onafhankelijk moet worden, maar ook hoe dat onafhankelijke Vlaanderen er voor ons zal moeten uitzien. Een sociale Vlaamse republiek met een bestuur dat trots is op onze Europese beschaving. De jongeren van het Vlaams Belang zijn immers dé Vlaams-nationalistische jongerenbeweging bij uitstek. Wij zijn de enige socia-

le volkspartij die de identiteit en de cultuur van de Vlaming voorop stelt.

De visietekst is een eerste aanzet tot herbronning over onze traditionele thema's. Voor VBJ kan de visietekst de basis zijn voor de uitwerking van een jongerenprogramma, waarin we met VBJ eigen klemtonen kunnen leggen op thema's die de jeugd bezighouden.

Hoe wil u jongeren enthousiasmeren voor uw project?

Naast de traditionele taken die voor VBJ weggelegd zijn in het kader van de vorming van nieuwe partijkaders, is het inderdaad een hoofdtaak van VBJ om de Vlaamse jeugd zo veel mogelijk te overtuigen van ons gelijk. Dat kan via debatten, colloquia en discussiefora, maar ook met spraakmakende acties, met vrije tribunes en columns, (doelgroepgerichte) pamfletten en zo meer. We moeten vooral opnieuw de straat op, onze boodschap verkondigen door aanwezig te zijn waar de jongeren vertoeven: van lokale evenementen tot grote festivals en op het wereldwijde web.

VBJ moet voeling houden met de beweging en met wat leeft bij de jeugd, herbronnen en verder kijken dan de komende verkiezingen. De Vlaams Belang Jongeren, onze enthousiaste ploeg op kop, zijn strijdvaardig en vastbesloten om, met een hernieuwde aanpak, straks opnieuw beter te doen en ons alternatief nóg beter in de verf te zetten. Een partij als het Vlaams Belang is en blijft in Vlaanderen immers broodnodig.

De visietekst of meer informatie kan u opvragen via info@vbj.org.

De chaos van morgen

Het Vlaams Belang is in de Kamer fors van leer getrokken tegen de kleurloze regeringsverklaring van premier Van Rompuy.

“CD&V en (zeer) Open VLD doen alsof de massale immigratiestroom nu eindelijk aangepakt wordt. Her en der was zelfs te horen dat er een ‘forse verstrenging’ van de immigratieregels komt. *Quod non*, de regering spelt ons iets op de mouw, het tegendeel is waar: de achterdeur gaat wijd open voor tienduizenden illegale vreemdelingen, de voordeur gaat maar een klein beetje dicht.”

“Over de mogelijkheid om genaturaliseerde vreemdelingen de Belgische nationaliteit te ontnemen na veroordeling voor misdaden, mocht men al evenmin iets concreets vernemen. Gaat het om terroristische aanslagen of schendingen van mensenrechten? Mij goed, maar wat met drughandelaars? Overvallers? Verkrachters? Ook hier blijft de regering erg vaag en valt te vrezen dat het credo van Onkelinx het haalt: elke boef is een electorale troef.”

Filip De Man over asiel- en immigratie

“Militairen zijn geen pionnen die men eenvoudig kan verplaatsen, maar het zijn mensen die hun sociaal leven samen met hun gezin in een bepaalde streek hebben opgebouwd. Uiteraard weten zij dat er van hun de nodige flexibiliteit wordt verwacht voor de buitenlandse opdrachten. Zeker omdat de buitenlandse opdrachten tot de hoofddoelstellingen van Defensie behoren, zijn heel wat manschappen soms voor maanden van huis. In de periode dat zij terug zijn, mag toch het nodige begrip verwacht worden van de legerleiding om rekening te houden met die lokale verankering.”

“Ik stel toch vast dat uw herstructureringsplan communautair geladen is, net zoals dat bij uw voorganger ook zo was. De voorbije jaren werd - onder impuls van uw voorganger - beslist tot sluiting van 25 kazernes en terreinen, waarvan 23 in Vlaanderen en slechts 2 in Wallonië.”

“En die wanverhouding, dat het juist de Vlaamse militairen zijn die het zwaarste worden geconfronteerd met besparingen, wordt onder uw beleid verder gezet. Uit de overzichtskaart in uw nota blijkt dat 15 kwartieren in Vlaanderen worden gesloten en 7 in Wallonië.”

Bruno Stevenhuydens over defensie

Fractievoorzitter Gerolf Annemans stelde dat niemand gelooft in zijn poging tot het prediken van de stabiliteit, de zogenaamde ‘rustige vastheid’. Hij verweet de premier dan ook dat deze in heel zijn redenering, in heel zijn beleid van de afgelopen maanden, in heel de regeringsmededeling die hij heeft gepresenteerd, zelf de crisis op verschillende plaatsen misbruikt om het stilzitten, het nietsdoen te verantwoorden. Het systeem liep vast. Of zoals Yves Leterme ooit nuchter vaststelde: het federale niveau had zijn grenzen bereikt.

Niets structureels

Opvallend is dat alle lasten doorgeschoven worden naar Vlaanderen.

Voor Gerolf Annemans is de begroting van premier Van Rompuy dan ook niets meer dan “een grabbelton” die niets structureels aanpakt. Langs zijn neus weg verwees hij daarbij naar de CD&V-jongeren die zo brutaal waren geweest tot dezelfde conclusie te komen... Twee derde van de maatregelen zijn immers samen gesmeten in een vergaarbak van nieuwe inkomsten en belastingverhogingen. De regering belooft een BTW-verlaging voor de horeca, maar deze is ruim onvoldoende (12 procent in plaats van de beloofde 6 procent) en geldt enkel voor restaurants en cafés waar eten wordt geserveerd. Bovendien zal de gewone consument amper iets voelen van de verlaging. Qua nieuwe inkomsten worden elektriciteit en sparen duurder: Electrabel en de grootbanken zullen de extra heffingen maar al te graag doorrekenen aan de klanten. Kijk bijvoorbeeld ook naar de dimensie van de pensioenen die ons al vele jaren zorgen baart. Wat de vervangingsratio van onze pensioenen betreft, zijn er nu al 18 OESO-landen die ons op dat vlak voorbijsteken. In 2016 wordt verwacht dat 40% van

de bejaarden onder de armoedegrens zal leven als die welvaartsvastheid niet wordt gegarandeerd. Het gedeelte van het bruto binnenlands product dat nodig is om de pensioenen te betalen, en dat in 2007 8,8 bedroeg, wordt in 2050 reeds 13,3. Dit betekent dat het Belgisch pensioenstelsel in die dimensie, in dat perspectief een garantie wordt op armoede. Dit systeem glijdt dus verder af.

Twee schepen

Annemans gebruikte volgende beeldspraak om de positie van Van Rompuy in de verf te zetten en de kunstmatige Vlaams-Belgische link te illustreren: “U gebruikt nu de economische crisis om het vastlopen van het systeem te verbergen achter allerlei beel-

den. De wind en de zeilen: de wind waait en wij kunnen alleen maar de zeilen verzetten. Het zou een mooi beeld zijn, indien niet iedereen aanvoelde dat wij niet op één schip zitten, maar op twee schepen, met twee masten en twee stellen zeilen. Die varen naast mekaar en tussen hen is er een loopbrug. Op die loopbrug, heel wankel, zit Herman Van Rompuy op een stoel en houdt het allemaal bijeen. Die twee schepen gaan de oceaan op en hij zegt: ‘Zwijg, allemaal bijeenblijven, want anders gaat de angst regeren’. Dat is uw rol: de CD&V dreigt gevie rendeeld te worden, dreigt in het water terecht te komen, dreigt haar pak nat te maken indien zij dit blijft volhouden. Waar ieder normaal mens de twee schepen hun eigen gang zou laten gaan en hun eigen zeilen zou laten optrekken, hen zelf laten bepalen met welke zeilen zij waarheen willen varen, houdt u die twee bijeen in een labiele poging om dat ding te blijven regeren. Wij vragen ons af wat daarbij de aantrekkelijkheid is voor de CD&V. Wij vragen ons af hoe dat soort neobelgicisme waarin u onvermijdelijk te-

Van Rompuy heeft alles ondergeschikt gemaakt aan het besturen van het land in de aloude CVP-traditie.

rechtkomt, u enig genoeg verschaft. *De facto* hebt u het kartel gerestoureerd. U hebt Peeters en de N-VA onder de arm genomen aan de ene kant en vervolgens - *divide et impera* - heeft de CD&V de SPA en de VLD, de ene op het federale niveau en de andere op het Vlaamse, in de oppositie gereden. U hoopt dus de enige leider te zijn van het land en dat een Vlaamse oppositie die volledig verdeeld is, niet meer in staat is om u federaal nog van antwoord te dienen. Zo bestuurt u België verder. Vlaanderen ligt stil in zo wat alle belangrijke dossiers."

Niet mals voor de N-VA

Tevens is het Vlaams Belang er meer dan ooit van overtuigd dat de CD&V momenteel maar één prioriteit kent: de staats-hervorming en dus ook B-H-V in de koelkast schuiven en mee het federale budget presenterbaar maken. En om te tonen dat men niet stilzit, kondigde men aan dat men met alle partijen, behalve het Vlaams Belang, de Belgische Justitie zal hervormen. En, jawel, de N-VA zal meewerken...

Niet aan de splitsing, maar aan de hervorming van de Belgische Justitie! De christendemocratie heeft haar hele geschiedenis al Vlaamse spreekpoppen gehad. Vroeger zaten die in de CVP zelf, zoals Herman Suykerbuyk of Luc Van den Brande, terwijl ze vandaag een heel gesofisticeerde spreekpop buiten zichzelf hebben gecreëerd, met name de N-VA, die weliswaar op hun lijsten is verkozen wat het federaal parlement betreft. Dat is ook de reden waarom de N-VA, meer dan de VLD, de voorkeurpartner van de CD&V was; ze waren goedkoper, gemakkelijker en mannen van eigen volk. Van het buiten de lijntjes kleuren dat de N-VA aan haar kiezers had beloofd, rest niets meer. Meer nog: de vijf resoluties - het vlaggenschip van de Vlaamse ontvoogding, het vlaggenschip van verdere stappen voor een autonoom Vlaanderen - zijn mede door de N-VA weggemoffeld. Zij zijn uit de regeringsverklaring gehaald en naar een bijlage verwezen. Zij zijn slechts een soort denkraam gebleven.

Dat men een dergelijke grote stap achteruit doet en dat dit, met Vlaams-nationalistische instemming in de Vlaamse regering, doorgang vond, is 'du jamais vu'.

Voor Gerolf Annemans is het dan ook duidelijk dat een man zoals Jean-Luc Dehaene zéér goed wist wat hij deed wanneer hij drie dagen voor de verkiezingen opriep om niet voor de N-VA te stemmen. Wij hebben daarmee een nieuwe Suykerbuyk, een nieuwe Van den Brande die in de Vlaamse regering doet wat nodig is om de federale begroting op een deftige manier te kunnen presenteren. Zei Bart De Wever al niet herhaaldelijk dat een on-

afhankelijk Vlaanderen voor hem niet nodig is?! Het Vlaams Belang neemt daar akte van en hoopt dat de Vlamingen wakker worden vooraleer, zoals bij de VU destijds, opnieuw de grote toegevingen zullen volgen.

CVP of CD&V: altijd staatsbehoudend

Annemans concludeerde dat Van Rompuy niet aan de toekomst werkt, maar enkel de macht wil behouden en daarvoor de

principes van zijn verkiezingsresultaat van 2007 samen met het leiderschap van Yves Leterme overboord heeft gooid. Hij heeft de dromen gefnuikt en alles ondergeschikt gemaakt aan het besturen van het land in de aloude CVP-traditie die de CVP 30 jaar lang heeft geërodeerd tot er niets meer van overbleef. Het systeem zit muurvast en om nog een begroting te kunnen presenteren heeft hij de crisis misbruikt om te kunnen beweren dat hij niets hoeft te doen. Grote woorden zoals perspectief worden in de mond genomen, maar het enige perspectief is de datum van de volgende verkiezingen. Het stilzitten is in het licht van de komende tijden onaanvaardbaar. In het licht van de geschiedenis en in de ogen van de Vlaamse bevolking is dit onaanvaardbaar, want iedereen voelt aan dat dit de stilte voor de storm is. De stabiliteit van vandaag, de stabiliteit van Herman Van Rompuy, is de chaos van morgen.

Monica Persoons

De begroting van Van Rompuy is niet meer dan een "grabbeltje" die niets structureels oplost, aldus Gerolf Annemans.

"Ik heb de overtuiging dat het echte en ingrijpende begrotingswerk wordt doorgeschoven naar de volgende regering die de immense opdracht van het saneren van de enorme staatsschuld op haar bord krijgt, ze moet niet alleen de fouten van Verhofstadt maar vooral de ontspoorde budgettaire achterstand van de regeringen Leterme-Van Rompuy inhalen."

"Over de ecofiscaliteit: deze belastingen dienen dus niet om het gat in de ozonlaag te dichten, maar eerder om het gat in de begroting dicht te rijden. Zo eenvoudig is dat."

"Het politiek beleid van Van Rompuy biedt geen enkel perspectief meer. De Belgische staat is failliet en in de Belgische constructie draait alles vierkant: een institutioneel kluwen dat massaal veel geld kost, een lamentabel justitiebeleid, het geklungel in het Fortis-dossier, de aanhoudende klucht rond de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en als klap op de vuurpijl een virtuele begroting."

Hagen Goyvaerts over de begroting

"Iedereen weet dat de nood aan hervormingen bij Justitie bijzonder groot is, dat er dringend verandering nodig is, maar dat betekent nog niet dat u als een leerling-tovenaar alles tegelijk in beweging moet zetten. U moet prioriteiten stellen, u moet keuzes maken, en dat gebeurt vandaag niet. U moet de gouden regel toepassen die in elk huishouden geldt: wanneer de soep overkookt, moet men niet beginnen strijken."

"Toen Onkelinx minister was van Justitie steeg het justitiebudget op enkele jaren spectaculair. In tegenstelling met de jaren voordien, toen Onkelinx alles van Verwilghen tegenhield. U ondergaat precies hetzelfde lot, dezelfde sabotagepraktijken als Verwilghen. Alleen lijkt u het nog niet te beseffen. Of misschien toch?"

"De kwestie van de hervorming van het gerechtelijk landschap gaat in essentie over de organisatie en het personeel van onze rechtbanken en van het openbaar ministerie. Laat precies deze problematiek nu de eerste zijn die zonder moeilijkheden en snel kan overgeheveld worden naar de twee gemeenschappen. Vlamingen en Franstaligen hebben andere ideeën over de werking van de gerechtelijke macht. Zij kunnen dat dus veel beter zelf uitwerken; binnen elke gemeenschap zal zeer snel een consensus gevonden worden hoe die hervorming gestalte moet krijgen; op het federale niveau zullen we alleen maar manke en halfslachtige oplossingen krijgen."

Bart Laeremans over justitie

Zéro euro

15 oktober: Gérard Mestrallet, de grote baas van GDF-Suez, deelt droogjes mee dat zijn groep zéro euro zal bijdragen aan de begroting van de Belgische regering in 2009.

Nochtans had de regering op een bijdrage van 500 miljoen euro gerekend. Maar de Franse *Président Directeur Général* vond dat eerder overeengekomen bedrag niet meer aan de orde, sinds er een akkoord was over het langer openhouden van de kerncentrales.

Meteen worden ook de toekomstige bijdragen van GDF-Suez aan de Belgische begroting - jaarlijks ongeveer 170 miljoen euro van 2010 tot 2014 - bijzonder onzeker. Want wat zijn de beloftes van de Franse energiereus nog waard? Helemaal absurd wordt het als men weet dat er van die beloftes niets op papier staat.

De wijze waarop dat bedrag van 170 miljoen euro tot stand is gekomen, geeft trouwens een mooi inzicht in de machtsverhoudingen tussen GDF-Suez en de Belgische regering. Begin oktober had de Belgische ambassadeur in Parijs, Boudouin de la Kethulle, een onderhoud met Gérard Lamarche, financieel directeur van GDF-Suez en rechterhand van Mestrallet. De Belgische ambassadeur was blijkbaar niet goed van dat gesprek, want hij stuurde prompt een mail naar de minister van Buitenlandse Zaken Yves Leterme, waarin hij meldde dat de Franse energiegroep ermee had gedreigd ons land de rug toe te keren als de regering te diep in haar zakken zou zitten. Boudouin de la Kethulle had ook nog een complexe berekening mee gekregen, waarbij de conclusie was dat België de komende vijf jaar zou kunnen rekenen op zo'n 170 miljoen euro per jaar. Blijkbaar was de Belgische regering zwaar onder de indruk, want GDF-Suez moet niet meer op tafel leggen dan de 170 miljoen euro die ze zelf naar voren had geschoven.

Melkkoe

Hoe is het mogelijk dat de regering Van Rompuy zich zo laat rollen door een Frans energiebedrijf? Veel wordt duidelijk als we kijken wie er bij GDF-Suez aan de touwtjes trekt. 35 procent van de aandelen van de Franse ener-

giereus is in handen van de Franse staat, die aan de kleine Belgische vazal de zaken duidelijk heeft gesteld: de Belgische elektriciteitsmarkt is een melkkoe, die massale winsten doet vloeien naar Parijs. Maar België moet er niet op rekenen dat ze een deel van dat geld kan recupereren, want dan krijgt het problemen met de Franse

Met de superwinsten die GDF-Suez maakt in het Belgische wingewest, worden de verliezen in Frankrijk gecompenseerd.

staat én met de elektriciteitsbevoorrading. Dat is ongeveer de boodschap die Parijs heeft overgemaakt aan de Belgische politieke klasse.

GDF-Suez heeft een quasi-monopolie op de Belgische elektriciteitsmarkt en gebruikt zijn macht om de Belgische consumenten 20 tot 25 procent te veel te doen betalen. Vooral de nucleaire centrales brengen op. De productie van kernenergie kost zo'n 15 euro per megawatt-uur, die wordt verhandeld aan groothandelsprijzen van 50 tot 55 euro. Eenmaal de centrale is afgeschreven is het verschil pure winst. Volgens de CREG leveren de zeven

Belgische kerncentrales een bonus op van 1,8 miljard euro per jaar.

GDF-Suez boekte in 2008 een bruto-winst van 13,9 miljard euro. 13 procent daarvan werd gerealiseerd door Energie Benelux. Slechts 2 procent door Energie France. Dat is echter geen verrassing als men weet dat de elektriciteits- en gasprijs in Frankrijk een stuk lager ligt dan bij ons. De gasprijs is gereguleerd in Frankrijk en het gas wordt er zelfs geleverd aan een tarief dat lager ligt dan de inkoopprijs. De superwinsten die door GDF-Suez worden gemaakt in het Belgische wingewest, dienen voor een deel om de verliezen in Frankrijk te compenseren.

Nog straffer wordt het wanneer we een kijkje nemen naar de dividenden die GDF-Suez uitkeert aan zijn aandeelhouders. In 2008 was er een dividend van 2,20 euro per aandeel. In totaal werd er 5,1 miljard euro winst uitgekeerd aan de aandeelhouders. 35 procent of 1,8 miljard euro was voor de Franse staat. Dat is meer dan het tienvoudige van wat de Belgische overheid misschien zal krijgen, in ieder van de komende vijf jaren. Wat een blamage! De Franstalige pers spreekt over *une cuisante humiliation*.

Concurrentie nodig

Dat de kerncentrales langer open blijven, is een goede zaak en onze partij heeft daar trouwens steeds op aangedrongen. Maar waarom blijven alle vergunningen voor de exploitatie van de kerncentrales in handen van GDF-Suez? En waarom wordt de weg niet vrijgemaakt voor potentiële concurrenten van de Franse energiereus? Waarom investeert de Belgische of de Vlaamse regering niet stevig in het Myrrha-project van het SCK in Mol, dat kerncentrales van de vierde generatie voorbereidt, die geëxploiteerd zouden kunnen worden door een Vlaams energiebedrijf?

Evert Hardeman

Alles is communautair

Vorig jaar gingen de verkeersministers van België, Nederland en Duitsland akkoord met de ingebruikname van de IJzeren Rijn in 2018. Ondertussen lijkt ook die datum niet meer haalbaar.

De IJzeren Rijn is de spoorverbinding tussen Antwerpen en het Ruhrgebied. Een deel van de spoorlijn is buiten gebruik, een deel wordt op dit ogenblik wel nog gebruikt voor goederen- en reizigersvervoer. De spoorlijn is van groot belang voor Zeebrugge, Gent en Antwerpen omdat het zowat de kortste verbinding is tussen Duitsland en Vlaanderen dat een typisch transitland is. Onze belangrijkste havens zijn voornamelijk gericht op de import en export van goederen naar het Europese hinterland en als eerste en belangrijkste exportland komt Duitsland. Een zo optimaal mogelijke 'modal split' is daarbij belangrijk. Die gaat ervan uit dat 20% van het aan en af te voeren verkeer via het spoor verloopt. Voor het algemene goederenvervoer is dat al het geval, voor de containers is dat slechts 11%.

Weggegooid geld?

In 2005 deed het Permanente Hof van Arbitrage in Den Haag de principiële uitspraak dat Vlaanderen recht heeft op het historisch tracé. Maar vier jaar later functioneert de IJzeren Rijn nog

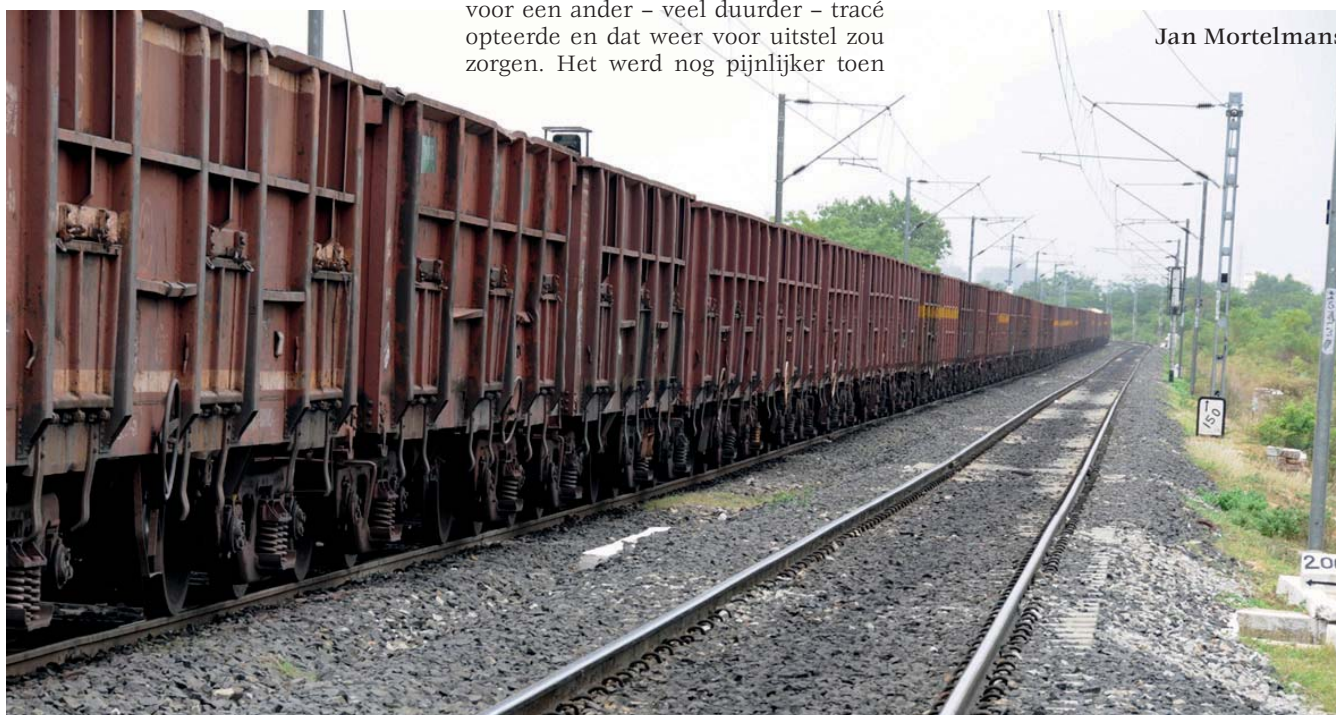
altijd niet. In 2007 was het Di Rupo die zijn duit in het zakje deed. Volgens 'Monsieur Solidarité' was het allemaal weggegooid geld omdat dit ten nadele zou zijn van de Montzenlijn en dus slecht voor de werkgelegenheid in Wallonië... Weggegooid geld? We zullen dan maar alle transfers onmiddellijk afschaffen. Deze transfers zijn voor Vlaanderen pure diefstal en ze helpen Wallonië geen stap verder als we de Waalse werkloosheidscijfers onder ogen krijgen. Voor één keer heeft Karel De Gucht gelijk. Ook hij kwam tot de vaststelling dat alles in dit land communautair is. Er is niets maar dan ook niets waar Vlamingen en Franstaligen niet anders over denken. Trouwens niet alleen de IJzeren Rijn vindt geen genade in de ogen van Di Rupo, ook de minstens zo belangrijke lijn Antwerpen-Hasselt-Lanaken-Maastricht-Aken-Keulen is een doorn in het oog van Wallonië.

Lijdensweg

In 2008 werd het historisch tracé dan weer in vraag gesteld door het parlement van Nordrhein-Westfalen dat zelf voor een ander - veel duurder - tracé opteerde en dat weer voor uitstel zou zorgen. Het werd nog pijnlijker toen

voormalig eerste minister Leterme mee ging in de denkwijze van kanselier Merkel en co. Nederland van zijn kant verklaart zich akkoord met de reactivering van het historische tracé maar koppelt daar steeds meer onrealistische voorwaarden aan. Ondertussen duurt de lijdensweg verder. Een commissie van onafhankelijke deskundigen kreeg namelijk de opdracht advies te formuleren over de omvang van de kosten bij de reactivering van de IJzeren Rijn op Nederlands grondgebied. Enkele deelresultaten werden naar de pers gelekt waarbij voorgesteld werd om de ingebruikname minstens vijf jaar uit te stellen. Ondertussen is het duidelijk dat de initiële streefdatum van 2015 niet wordt gehaald en dat zelfs 2018 niet meer haalbaar lijkt. Dit is niet louter de schuld van Duitsland of Nederland. België zelf draagt een grote verantwoordelijkheid. Zolang Vlaanderen niet onder dat Belgische juk uit komt en Wallonië de wetten dicteert, is er geen sprake van de uitbouw van een eigen economische welvarende toekomst. Daar moet dus verandering in komen en daarvoor is het Vlaams Belang broodnodig!

Jan Mortelmans

Een maat voor niets?

De dekolonisatie midden vorige eeuw betekende voor de nieuwe Aziatische en Afrikaanse staten misschien wel een nationale bevrijding, ze was zeker geen sociale en economische stap vooruit.

Meer dan vier decennia later zetten organisaties die zich inzetten voor ontwikkelingssamenwerking nog maar eens alle zeilen bij. In november zullen ze u vragen om een centje te storten op een rekening of om exotische, 'eerlijke' producten te kopen. Als we de burgeroorlogen, extreme armoede, epidemieën van besmettelijke ziekten en algemene onderontwikkeling in -vooral - Azië en Afrika via de media andermaal op ons bord krijgen, kunnen we ons afvragen hoelang we onszelf nog kunnen blijven wijsmaken dat met deze druppels op een hete plaat er ooit iets ten goede kan wijzigen.

Wiens schuld?

Nochtans zijn het niet zozeer de 'druppels' die te gering zijn, maar stelt vooral de verschroeiende hitte van de 'plaat' - de ontwikkelingslanden zelf dus - problemen. Immers, waar komen burgeroorlogen, verspreiding van ziekten en extreme armoede vandaan? Kunnen we ze volledig op de rug schuiven van het gebrek aan solidariteit van de oude koloniale mogendheden? Vergeten we niet dat niet alleen vrijwilligers van 11-11-11, Broederlijk Delen en Vredeseilanden geld inzamelen, maar dat ook de verschillende overheden in dit land hun deuk in het zakje doen. Zo verviervoudigde bijvoorbeeld het totale budget van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking sinds 1999 van net geen 10 miljoen euro in 1999 tot ruim 40,6 miljoen euro in 2007.

Wat internationale ontwikkelingssamenwerking betreft, zijn er inmiddels de zogenaamde Millenniumdoelstellingen (2000) en is er de Verklaring van Parijs (2005). Bedoeling is om armoede goeddeels uit de wereld te helpen tegen 2015. Hoe illusoir dit thans mag lijken, zit de essentie van deze internationale afspraken in de bedoeling van rijke landen en ontwikkelingsorganisaties om meer samen te werken om in-

ternationale hulp te vertalen naar echte samenwerking met behoeftige mensen zelf en om hulp zo efficiënt mogelijk aan te bieden. Op zich is dit inzicht een belangrijke stap vooruit. Het is immers hier dat het schoentje inderdaad wringt. Opnieuw stellen we ons terecht vragen: waarom bereikt zo weinig hulp de mensen die het echt nodig hebben? Waarom slagen we er niet in om bijvoorbeeld rechtstreeks met lokale gemeenschappen in Afrika samen te werken? Waarom gaat zoveel geld en energie verloren?

door de NGO's zelf. Zij zijn immers uitgegroeid tot kleine bureaucratieën die heel veel verzameld geld hier houden om aan zogenaamde 'sensibilisering' te doen. Met de bedoeling dat u volgend jaar nog wat dieper in uw geldbuis tast, omdat het geld dat u vorig jaar zo mild stortte ondertussen werd gebruikt om in de media en via de school van uw kinderen uw schuldbesef over de uitbuiting van de ontwikkelingslanden nog wat aan te scherpen...

Het is dus dringend tijd om ontwikkelingshulp en -samenwerking niet langer als een centenkwestie te bekijken. De ontwikkelingslanden kunnen enkel en alleen uit de put kruipen als de cultureel bepaalde attitudes van hun bevolkingen veranderen en ze zich dus ook ontdoen van corrupte, illegitieme regeringen. Investeren in deze landen zal maar verf pakken na nieuwe nationale

Wiens profijt?

Een deel van het antwoord ligt ongetwijfeld in de trieste waarheid dat ontwikkelingssamenwerking te veel de gedaante van een industrie heeft aangenomen. Zeer zeker zijn heel wat organisaties die zich inzetten voor het 'zuiden' bonafide, maar helaas vindt de corrupte aard van de regeringen van best wel een groot aantal landen in Afrika zijn evenknie in de ontstellende schrapenigheid van een aantal niet-gouvernementele organisaties (NGO's). Zoals die regeringen vaak een deel van de voor hulp bestemde fondsen op een onrechtstreekse wijze voor eigen profijt afromen, zo gebeurt dat ook hier in eigen land

omwentelingen, waarbij welvaart, goed onderwijs en degelijke gezondheidszorg niet langer los worden gezien van werklust en resultaatsverbintenissen. In een bijdrage volgende maand geven we enkele aanzetten van hoe zo een mentaliteitswijziging veel meer haalbaar lijkt dan de illusie armoede als zodanig uit de wereld te helpen tegen 2015.

Steven Utsi

De islam kan uw vrijheid schaden

Op 24 september 2009 organiseerde het Vlaams Belang in Antwerpen in samenwerking met Steden tegen islamisering het colloquium 'De islam kan uw vrijheid schaden'.

De bijna 400 aanwezigen kregen een interessante en goed gevulde avond voorgeschoteld met vier sprekers en enkele korte films, met als gemeenschappelijk thema de dreiging van de radicale islam voor Europa.

Nieuw boek Al-Hijra

Het colloquium werd ingeleid door Vlaams volksvertegenwoordiger Karim Van Overmeire, tevens voorzitter van uitgeverij Egmont. Hij stelde het nieuwste boek van uitgeverij Egmont voor 'Al-Hijra: immigratie als paard van Troje van de islam', dat een bundeling is van de Nederlandse vertalingen van twee boeken van Sam Solomon, met een voorwoord van Filip Dewinter. De twee boeken, 'Al Hijra' en 'The Mosque Exposed' behandelen respectievelijk de 'strategie van de migratie' van de radicale islam en de cruciale rol van de moskee in de islamitische expansie.

Karim Van Overmeire plaatste het islamitische model tegenover het Europese model: "Tegenover welvaart en vrijheid staat een verhaal van onderwerping aan de wil van Allah. Tegenover een individuele en collectieve zoektocht naar steeds meer levenskwaliteit, naar een steeds betere samenleving volgens democratisch overeengekomen regels, staat verstarring en leven volgens zagezegd door God geïn-

spireerde voorschriften, die ongetwijfeld heel nuttig waren om in de 7de eeuw na Christus oorlogszuchtige beïnvloeden stammen in het gareel te houden, maar niet echt bruikbaar zijn om in de 21ste eeuw een samenleving te organiseren."

Hans Jansen en Sam Solomon

De eerste buitenlandse spreker van het colloquium was de Nederlander Hans Jansen, arabist, schrijver van islamkritische boeken en gewezen hoogleraar aan de universiteit van Utrecht. Hij maakte het publiek wijjs in het islamitische personen- en familierecht, dat van de vrouw een ondergeschikt en in bepaalde kwesties zelfs rechteloos wezen maakt, en stelde de vraag welke inspanningen Westelingen vandaag nog willen leveren om de islamisering van hun samenleving te voorkomen.

De andere buitenlandse spreker, de Brit Sam Solomon, is een buitenbeentje: gewezen imam, opgeleid in een Nigeriaanse madrassa, later bekeerd tot het christendom en daarvoor zelfs veroordeeld tot gevangenschap en doodstraf. Uiteindelijk kwam hij er vanaf met ballingschap. Momenteel is Solomon docent, mensenrechten-activist en parlementair adviseur. Zijn geanimeerde toespraak behandelde het thema van zijn boek: hoe de hij-

ra, Mohammeds migratie van Mekka naar Medina in 622 na Christus die het begin van de islamitische jaartelling markeert, ook heden nog fungeert als immigratiemodel voor moslims in het Westen en deel uitmaakt van de jihad.

Nieuwe campagne steden tegen islamisering

Filip Dewinter, Vlaams Parlements lid en auteur van het boek 'Inch'Allah. De islamisering van Europa', sloot het colloquium af. Hij vatte samen waar het voor ons momenteel om moet gaan: "Te allen prijze moet vermeden worden dat moslims een staat in de staat gaan vormen waarbij alleen hun eigen regels, waarden en normen gerespecteerd en toegepast worden. Alleen door ruggengraat en karakter te tonen; door onze volkseigenheid en culturele identiteit opnieuw centraal te durven stellen en – wars van elk multi-cultureel eenheidsdenken – de superioriteit van onze eigen beschaving te durven verdedigen, moet het mogelijk zijn om de islamisering van Europa af te wenden en Europa terug te geven aan de Europeanen."

Het colloquium en de uitgave van het boek Al Hijra gaven het startsein voor een nieuwe campagne van 'Steden tegen Islamisering'. Een nieuwe dvd 'Islam: wat het Westen moet weten!', een boeiende documentaire met tal van

unieke interviews met wereldleiders en gerespecteerde islamexperts, wordt verspreid. Er zal een folder worden gedrukt en er is ook een brochure in de maak. Bovendien is het boek van Filip Dewinter 'Inch'Allah. De islamisering van Europa' aan zijn tweede druk toe.

Wim
Van Osselaer

Het colloquium kon op ruime belangstelling rekenen.

Karim Van Overmeire stelde het nieuwe boek 'Al-Hijra: immigratie als paard van Troje van de islam' voor.

“We moeten onze vrijheden handhaven”

Op 24 september jl. vond in Antwerpen het colloquium ‘De islam kan uw vrijheid schaden’ plaats. Een van de gesmaakte gastsprekers was Hans Jansen, de bekende Nederlandse arabist, islamoloog en auteur van een tweedelige Mohammed-biografie. Vlaams Belang Magazine had een gesprek met deze nuchtere Nederlander.

Heden kan nog nauwelijks ontkend worden dat de aanwezigheid van grote groepen moslims in Europa de oorzaak is van tal van problemen. Politiekcorrecte media en politici hopen op een ontwikkeling naar een Europese, liberale islam. Ziet u dat ook zo?

Daar zie ik geen enkel teken van, maar het zou natuurlijk kunnen. Zeg nooit nooit. Maar wat we natuurlijk goed in de gaten moeten houden is dat de islam nogal wat eisen aan de publieke ruimte en het openbare leven stelt. Dat andere mensen het moeilijk krijgen omdat moslims bepaalde religieuze opvattingen hebben, dat kan natuurlijk niet.

Is het een bepaalde interpretatie van de Koran die moslims aanzet tot geweld?

In de meeste godsdiensten heb je de officiële theorieën en het dagelijkse leven. De soep wordt natuurlijk niet zo heet gegeten als ze wordt opgediend. Het klinkt nou een beetje oneerbiedig maar wat doen katholieken met de allerradicaalsten? Die worden in een kloostercel gezet en de deur wordt op slot gedraaid. Dat is met de islam niet zo. Dat soort mensen die heel fanatiek zijn, die dol zijn van God, als ik mij zo mag uitdrukken, die worden gewoon losgelaten tussen de menigte en die kunnen mensen besmetten en daar kunnen ongelukken door gebeuren. Er gebeuren ook ongelukken door. Een klein groepje moslims neemt alles van de islam serieus en daar hoort de fysieke strijd tegen de ongelovigen ook bij. Die officiële eisen van de islam zijn niet menselijk. Dat het je verboden wordt om niet-moslims als vriend te nemen, dat vinden wij raar. Een heleboel moslims, omdat mensen nu eenmaal zijn zoals ze zijn, zijn gewoon te fatsoenlijk om zich te houden

aan die bijzonder onaangename leefregels van de officiële islam. Dat kun je haast vergelijken met een gewone katholiek die het klooster niet in wil. Katholicisme is prima maar er ligt ergens een grens.

Wat denkt u van een aantal beweringen van de islam-lobby: de islam is tolerant tegenover andere religies? Men verwijst dan naar het Korangebod: “aan u uw godsdienst en aan mij mijn godsdienst” (Soera 109, De ongelovigen).

Vroeger deelden zendelingen spiegeltjes en kraaltjes uit, bijvoorbeeld in het gebied van de Stille Zuidzee, als ze de inboorlingen wilden belazeren. Het noemen van dat Koranvers, dat is het uitdelen van spiegeltjes en kraaltjes. Elke moslim weet dat Mohammed een periode in Mekka en een periode in Medina heeft gehad. In die periode in Mekka was hij een kleine minderheid en smeekte hij de meerderheid om hem met rust te laten en zei “jullie hebben jullie godsdienst en ik heb mijn eigen systeem”. Later in

Medina verandert dat, dan wordt dat “doodt de ongelovigen waar je ze maar vinden kan”. Dat heet abrogatie, opheffing. Dat komt in de Bijbel natuurlijk ook voor, in de Bijbel wordt varkensvlees verboden maar dan in het boek ‘Handelingen’ wordt het weer toegestaan. Wijn wordt in de Koran eerst goede voeding genoemd, dan is er een tussenfase en dan wordt het verboden. Zo ook wordt het vers dat je citeert opgeheven door latere verzen, met name het zwaardvers, waarbij de moslim wordt opgedragen te strijden tegen de ongelovigen. Geloof nou één ding van mij: als moslims bij je aankomen met dat “jullie hebben jullie godsdienst, en ik heb de mijne”, dan zijn ze je aan het belazeren.

Nog zo’n argument is dat de Koran de moslimse tegenhanger is van de Bijbel.

Dat is absoluut niet waar. Dat zijn weer spiegeltjes en kraaltjes. Als je een half uur besteedt aan het lezen van die twee boeken, dan zie je meteen dat het niet waar is. De Bijbel is verhalend, het zijn vertellingen. Som-

mige verhalen zijn misschien echt gebeurd. Anderen zijn preken in verhaalvorm, bijvoorbeeld de Barmhartige Samaritaan. De Koran bevat maar heel weinig verhalen. Opdrachten tot strijd, instructies hoe je een erfenis moet verdelen. De Koran is een boek vol met opdrachten, een paar keer onderbroken door een verhaal. Die verhalen komen dan vaak uit de Bijbel maar vaak is de *pointe* weggelaten of veranderd zodat je niet veel anders kunt zeggen: die man heeft dezelfde naam maar dat is het dan ook.

Wat te denken van de gelijkstelling tussen *jihad* en de kruistochten?

Ja, verkoudheid en aids zijn allebei virusziektes, dat is waar. De kruistocht, dat was een hele kleine actie gericht op een provincie van het zuiden van Palestina terwijl de *jihad* al vijf eeuwen bezig was toen de kruistochten begonnen. De *jihad* was gericht op Afrika, Europa en Azië. De laatste kruisvaarder, die is al eeuwen geleden begraven terwijl de gevangenen nog uitpuilen, zowel in België als in Nederland, van de jihadisten. Die vergelijking tussen kruisvaarder en *jihad*, dat is zo ongelofelijk misleidend, ik begrijp niet dat fatsoenlijke mensen dat durven te doen.

En toch, sommigen beweren dat *jihad* vooral een "innerlijke strijd" is.

Ja, het woord *jihad* is zeer ruim en toen de moslims eenmaal uitgeknokt waren, toen is *jihad* natuurlijk ook in de betekenis van ascese en zelfoefening in gebruik geraakt. Kijk, voor zover dat natuurlijk een innerlijke strijd is van een moslim die zichzelf spiritueel aan het verbeteren is, hebben wij daar geen last van, horen wij daar ook niks van. Waar wij mee geconfronteerd worden is dat deel van de *jihad* waarbij de kalashnikov en de handgranaat een rol spelen. Daarvan kunnen wij ons niet voorstellen dat het deel uitmaakt van een echte godsdienst. Toch is dat volgens de moslims het geval.

Nog een laatste tactiek om de ongelovigen te misleiden: islam betekent vrede (al-Salaam) en is bijgevolg een religie van vrede.

Nou ja, islam is een religie van vrede in die zin dat als je gecapituleerd hebt voor de islam: dan is het vrede. Islam betekent ook niet vrede maar

betekent vrede stichten door iemand te onderwerpen. 'Submission' – onderwerping – de film van Ayaan Hirsi Ali en Theo Van Gogh, daar werden moslims ook zo ontzettend boos over. Want als je dat in het Arabisch vertaalde, wat kwam er dan te staan? Die film heet islam. Ik begrijp werkelijk niet dat er nog iemand die praatjes over "islam betekent vrede" serieus neemt.

Er is een duidelijk verschillend opinieklimaat in Nederland en Vlaanderen. Bepaalde dingen die bij jullie in vraag kunnen gesteld worden zijn hier gewoon taboe. Is er meer open discussie mogelijk in Nederland?

Ja, we hebben Pim Fortuyn gehad, die is dood. We hebben Theo van Gogh gehad, die is dood. We hebben Ayaan

"Cultureel zelfvertrouwen is van primair belang."

Hirsi Ali gehad, die is het land uitgezet, daar komt het toch eigenlijk op neer. We hebben nu Wilders, die wordt bewaakt door zes of zeven kerels met een machinegeweer. Dus ja, open discussie vind ik toch een moeilijk woord in dit verband. Door die aanslagen en door die gewelddreiging is er in Nederland misschien toch wat meer besef dat de islam niet alleen rozegeur en maneschijn is. De 'blijf van me lijfhuizen' – dat zijn vluchtplaatsen voor vrouwen die thuis mishandeld zijn – die zitten vol met Turkse en Marokkaanse vrouwen. Dat brengt natuurlijk ook veel mensen bij de werkelijkheid. Nogmaals, niet alle moslims slaan de hele dag hun vrouw maar de Koran staat het toe. Dat kan dus tot problemen leiden.

Wat denkt u van het verbod op de Koran dat Geert Wilders bepleitte?

Ik denk dat het meer een signaal was. Kijk, waar de Koran toe oproept, dat is al verboden bij het Wetboek van Strafrecht. Dus waarom zou je een Koranverbod invoeren waarin je nog eens zegt wat volgens het Wetboek van Strafrecht verboden is? Dat horen mensen al te weten. Het gevolg van die actie van Wilders is natuurlijk wel dat, links en rechts, hoog en laag, mensen in Nederland zijn gaan bladeren in de Koran, daarover gelezen hebben en nu weten dat de Koran dingen oplegt die in strijd zijn met het Wetboek van Strafrecht van het Koninkrijk der Nederlanden. De gevolgen van die actie vind ik niet zo gek.

Is het echte probleem vandaag niet zozeer de islam zelf, maar het gebrek aan weerbaarheid van de Europeanen?

Tuurlijk, dat is het, het gebrek aan cultureel zelfvertrouwen. Dat is van primair belang. Op een paar terreinen hebben we dat nog: rechten van vrouwen, meisjes, kinderen, daar hebben we nog zelfvertrouwen. Daar moet het zoals wij het willen, anders sturen we de politie. Klaar. Op andere gebieden zijn we dat zelfvertrouwen kwijt terwijl we dat wel moeten terugvinden. Zonder vrijheid van meningsuiting is er geen wetenschap mogelijk. Dan staat heel die machtige machine die ons bijvoorbeeld de tandheelkunde heeft gegeven en al die andere mooie dingen, die valt dan stil. We moeten die vrije kritische maatschappij, waarin ook verkeerde dingen gezegd worden, die moeten we handhaven. Leugen en waarheid hebben niet gelijkelijk recht op verspreiding maar je weet van tevoren niet wat leugen en wat waarheid is.

Aanbevolen boek:

Islam voor varkens, apen, ezels en andere beesten.

Prof. Dr. Hans Jansen

**Uitgeverij Van Praag, Amsterdam, 2008
200 blz.
12,50 euro**

**Verkrijgbaar bij Uitgeverij Egmont:
Madouplein 8 bus 2, 1210 Brussel.
Bestellen kan via 0472/603.552 of
bestellen@uitgeverijegmont.be of bezoek
onze webstek: www.uitgeverijegmont.be.**

TERUGBLIK

De Muur valt, het communisme bloedt dood

Op 9 november van dit jaar zal de val van de Berlijnse Muur worden gevierd. Het woord “vieren” is niet te sterk. De val wordt immers beschouwd als de symbolische datum waarop het communisme is geïmplodeerd.

Het communisme, dat als totaal utopische theorie rond 1850 door Karl Marx en Friedrich Engels werd ontworpen (het is rond die tijd dat zij het beruchte ‘Communistisch Manifest’ schreven) bleek, toen het vanaf het begin van de 20e eeuw in de praktijk gebracht werd, een van de meest totalitaire systemen te zijn die de wereld ooit heeft gekend.

Allesbehalve democratisch

Het enorme democratisch deficit van het communisme blijkt onder meer uit het feit dat de communisten nooit in om het even welk land gewoon democratisch aan de macht gekomen zijn. Zelfs niet in Rusland. De Oktoberrevolutie in 1917 was immers niets anders dan een communistische putsch, georganiseerd door Lenin, Stalin en Trotski. Maar bovendien was, in tegenstelling tot wat hun propaganda later jarenlang heeft volgehouden, hun “revolutie” niet gericht tegen het regime van de Tsaar (die was in februari '17 al afgezet), maar was het een militaire coup tegen de democratische regering, die toen onder leiding van de sociaaldemocraat Kerenski stond. In al de andere landen waar de communisten later aan de macht zouden komen, van China en Vietnam in Oost-Azië tot de zogenaamde Duitse Democratische Republiek in Europa, gebeurde dit met wapens en uitsluitend met wapens.

Niet alleen Stalin had schuld

De grote Russische schrijver en Nobelprijswinnaar Alexander Solzjenitsyn, die meer dan twaalf jaar in een Russisch concentratiekamp gezeten heeft omwil-

Zegeberichten in de Duitse pers.

le van een lichte kritiek die hij tegenover Stalin in een brief had geuit, leert ons in zijn *opus magnum* ‘de Goelagarchipel’, dat in Rusland de repressie tegen andersdenkenden lang voor Stalin begon. In feite ontstonden er concentratiekampen zodra Lenin in het zadel zat. Het is dus historisch onjuist de schuld voor de Goelag uitsluitend in de schoenen van Stalin te schuiven, zoals links dit maar al te graag doet om zichzelf en de eigen ideologie wit te wasen. In alle andere landen die daarna communistisch werden, was het van hetzelfde repressief laken een broek: andersdenkenden werden aangehouden, gefolterd en in het beste geval na een schijnproces tot jarenlange opsluiting in een concentratiekamp of tot de doodstraf veroordeeld.

Zelfs het Republikeinse kamp tijdens de Spaanse burgeroorlog maakt hierop geen uitzondering. Graag verwijs ik in dit verband naar de getuigenis van de linkse Engelse schrijver Orwell, die in de internationale brigades tegen het fascisme ging vechten en bij zijn terugkeer dermate gedegouteerd was door het communisme dat hij er twee boeken tegen schreef die nog altijd doorgaan als meesterwerken van de wereldliteratuur tegen het totalitarisme, nl. ‘1984’ en ‘Animal Farm’. Een meer recent document over deze materie is de film ‘Land and Freedom’ van de linkse cineast Kenneth Loach, die handelt over de bloedige wijze waarop de communisten alle andere linkse tendensen uit het kamp dat tegen Franco vocht, uitzuiverden. In Baskenland kan je vernemen dat de Baskische soldaten, die tegen diezelfde Franco vochten, zich ertoe verplicht zagen de kerken van hun land te beschermen tegen de communisten, die ze wilden afbranden.

Het ergst denkbare totalitair regime

Om de ware aard van het communisme te ontmaskeren, mag ook verwezen worden naar de linkse joodse filosoof Hannah Arendt, die in 1934 uit Duitsland moest vluchten en dus een vurige anti-fasciste was, maar na de Tweede Wereldoorlog op een koele, analytische wijze aangetoond heeft hoe pervers het totalitarisme in het communisme functioneerde.

Na die oorlog waren de communisten in de oostelijke helft van Europa overal in de schaduw van de bajonetten van het Rode Leger aan de macht geraakt. Heel vaak leidde dit tot volksoptstanden, die telkens onder de rupsen van de sovjet tanks werden platgereden. Enkele voorbeelden: de

9 november 1989

Arbeidersopstand in Potsdam (DDR) in 1953, de Hongaarse Revolutie in 1956 en de Praagse Lente in 1968. En dan hadden we het nog niet over de wijze waarop de grote vakbond "Solidarnosc" in het Polen van de jaren '70 aangepakt werd.

Linkse intellectuele naïviteit

Ook mag wel eens de aandacht gevestigd worden op de grenzeloze naïviteit die bij de zogenaamde linkse intellectuelen in West-Europa tegenover het communisme tot uiting kwam. Zo dweepten de mei '68-ers, samen met al wat weldenkend links was, met de 'bevrijdingsbewegingen' Vietcong in Vietnam, de Rode Khmers in Cambodja, enz. De ontgoocheling was uiteraard groot toen na de overwinning op het 'Amerikaans imperialisme' bleek dat het regime in Vietnam de mensen dermate hard aanpakte dat tienduizenden hun hebben en houden achterlieten en als *Boat People* hun leven waagden op zee om toch maar aan dat Vietcong-regime te ontsnappen. Over de wijze waarop de Rode Khmers op een paar jaar tijd de helft van de Cambodjaanse bevolking uitroeiden, moeten we het dan zelfs nog niet hebben...

Links dweepte ook graag met Mao en liet zich zeker niet afschrikken door het feit dat de zogenaamde culturele revolutie in China miljoenen slachtoffers had gemaakt. Links struikelde zelfs niet over de waanzinnige personencultus die tijdens die culturele revolutie rond "de grote roerganger" werd opgebouwd. Zo werd er ons verteld dat gewone soldaten van het Chinese volksleger er ondanks een totaal gebrek aan medische opleiding in geslaagd waren een cyste van 45 kilo uit de buik van een vrouw te verwijderen en dit alleen maar omdat een aantal van hun "kameraden" tijdens de ingreep voortdurend citaten uit het rode boekje hadden voorgelezen...

De schrijvers Solzjenitsyn en Orwell: aanklagers van het communisme en het totalitarisme.

De Berlijnse Muur vormde tot 1989 de grens tussen Oost- en West-Berlijn.

Een meisje van 12 had net op tijd haar zusje van 4, die tussen de rails speelde, van een aankomende trein gered omdat op dat ogenblik een citaat uit het rode boekje door haar hoofd flitste...

De namen van deze linkse intellectuelen waren toen Paul Goossens, Ludo Martens enz. Zij zijn ongetwijfeld nog steeds niet van mening veranderd vermits toen in de maand september de 60e verjaardag van de Chinese revolutie werd gevierd, niemand van de weldenkenden er nog maar durfde aan denken te verwijzen naar de moorddadige waanzin die de grote Mao in zijn China had uitgelokt.

De Berlijnse muur: een anti-fascistisch monument

Om opnieuw tot de Berlijnse Muur te komen: die werd gebouwd als deel van het

'Ijzeren Gordijn' dat langs gans de grens tussen de Duitse "Democratische" Republiek en de Duitse Bondsrepubliek liep, opdat Oost-Duitsers niet naar het westen

zouden kunnen vluchten. Het is goed om weten dat volgens het regime van de DDR deze Berlijnse Muur een anti-fascistisch monument was. Onder de vlag van het anti-fascisme kan blijkbaar alles uitgelegd worden.

De vlag van het communisme, het ergst denkbare totalitaire regime.

Het spreekt vanzelf dat zo'n gruwelijk politiek systeem (volgens de Franse wetenschappelijke auteur Stéphane Courtois, bijvoorbeeld,

heeft het communisme meer dan 100 miljoen doden op zijn geweten) nooit meer een kans mag krijgen en dat de komende generaties hiertegen moeten gewaarschuwd worden opdat dit allemaal nooit vergeten zou worden.

Francis Van den Eynde

Ieren stemmen 'ja'

Bij het tweede referendum over het Verdrag van Lissabon stemden de Ieren ditmaal 'ja'. Helemaal onverwacht was het niet.

Dat er voor de tweede maal over dezelfde kwestie een referendum werd georganiseerd, is op zich al een aanfluiting van de democratie. Als de burgers dan al eens om hun mening wordt gevraagd, organiseert het establishment net zo vaak referenda tot het volk de 'juiste' keuze maakt. Nogtans is de goedkeuring van het Lissabonverdrag allerm minst een goede zaak.

Zoals Europarlementsleden Frank Vanhecke en Philip Claeys opmerkten, zet de Europese Unie met dit Verdrag een stap verder naar een Europese superstaat. De EU verwerft liefst 100 nieuwe bevoegdheden, waardoor geen enkel bevoegdheidsdomein nog vrij is van Europese bemoeizucht.

Verzwakt 'neen'-kamp

Een tijdlang bestond de hoop dat de bewoners van het Groene Eiland het

Lissabonverdrag definitief naar de prullenmand zouden verwijzen. Maar hoewel het neen-kamp zich bleef beroepen op enkele treffende argumenten tegen het Verdrag – zoals de aantasting van de nationale soevereiniteit en het gebrek aan transparantie en democratie – nam een aantal nieuwe elementen de tegenstanders wind uit de zeilen. Denken we maar aan de garanties die de Ieren van Europa kregen op het vlak van militaire neutraliteit, belastingen en ethische kwesties. Het pro-kamp kreeg daarenboven de steun van vrijwel alle politieke partijen van meerderheid en oppositie (uitgezonderd het nationalistische Sinn Féin) en van belangrijke Ierse werkgevers. Vooral het veelvuldig gebruikte argument dat een nieuw Iers 'neen' investeerders zou afschrikken en de economie verder zou ondermijnen, leek bij de publieke opinie niet in dovemansoren te vallen.

Legitimiteitsprobleem

In *De Morgen* (5 oktober) begreep EU-expert Hendrik Vos dat de recente ja-stem niet van harte is geweest. Het resultaat neemt bovendien niet weg dat "Europa geconfronteerd (blijft)

met een huizenhoog legitimiteitsprobleem". Vos merkt op dat "het Verdrag van Lissabon ten andere alleen maar in werking treedt omdat men er buiten Ierland geen referendum over durfde te organiseren".

Het gebrek aan democratie elders in de EU wordt dikwijls moedwillig onder de mat geveegd. In een vooruitblik naar het referendum beweerde een journaliste van *De Standaard* in haar editoriaal dat "drie miljoen Ieren 500 miljoen Europeanen gijzelen". Dat de andere Europeanen zich gewoon niet móchten uitspreken over het verdrag, vergat men er natuurlijk bij te vertellen. Zonder verpinken stelde de journaliste nog: "De vraag kan gesteld worden of zo'n referendum wel een goed idee is. Meer zelfs: of een dergelijke doorgeschoten democratie wel democratisch is." Alstublieft. Dergelijke uitspraken doen terugdenken aan de beledigingen van Paul Goossens bij het eerste Ierse referendum. Goossens, eind jaren zestig nochtans een groot pleitbezorger van de 'volksdemocratie', kon de eerdere Ierse neen-stem niet verkroppen en begon dan maar een potje te schelden op de "ethische fossielen" en de "nalgici van het eilandgevoel".

Deficit blijft

Zoals gesteld, lost het feit dat de Ieren uiteindelijk – en met het mes op de keel – het Lissabonverdrag goedkeurden, het immense democratische deficit van de Europese Unie niet op. Wat de Europese leiders in hun ivorentorens er ook van mogen denken: de Unie heeft nog steeds een knoert van een geloofwaardigheidsprobleem.

Tom Van Den Troost

Via de nationale webstek van het Vlaams Belang - rubriek 'InBeeld' - kunt u een reactie van Europarlementsleden Frank Vanhecke en Philip Claeys bekijken.
www.vlaamsbelang.org

Socialisten krijgen klappen

Eind september trokken de Duitsers naar de stembus voor de verkiezing van een nieuw federaal parlement. In het naburige Oostenrijk vonden twee deelstaatverkiezingen plaats.

De Bondsdagverkiezingen van 27 september eindigden voor de regerende socialisten in een regelrecht debacle. De SPD tuimelde immers van 34,4 procent (in 2005) naar 23 procent, en vestigde daarmee haar historisch diepterecord. Haar coalitiepartner, de christendemocratische CDU/CSU, kwam eveneens verzwakt uit de stembusslag. Dat heeft ongetwijfeld te maken met het feit dat de partij in de loop der jaren elk profiel is verloren. Nog meer dan voorheen het geval was, deed de CDU/CSU tijdens de voorbije verkiezingscampagne haar uiterste best om inzake zowat elk thema vooral geen standpunt in te nemen. In totaal behaalde de partij nog 33,8 procent van de stemmen, met een het op één na slechtste resultaat in haar bestaan.

Onmiddellijke gevolgen zal dat verlies echter niet hebben. Angela Merkel kan immers aanblijven als bondskanselier, zij het met een andere coalitiepartner. Dat wordt de liberale FDP die met 14,6 procent haar beste naoorlogse resultaat neerzette. Duidelijke winst was er overigens ook nog voor 'Die Linke', een samenraapsel van misnoegde socialisten en gerecycleerde communisten.

Record aantal wegblijvers

De grootste 'partij' is ondertussen die van de 'Nichtwähler' (niet-kiezers). De voorbije stembusslag kwam namelijk slechts 71,1 procent van de stemgerechtigde kiezers opdagen, de laagste opkomst uit de naoorlogse geschiedenis. Doch dat hoeft, gezien de matte, vage en inhoudsloze campagne die de

De FPÖ dankt haar kiezers. In tegenstelling tot in Duitsland is er in Oostenrijk wel een geloofwaardige rechts-nationale partij.

traditionele partijen in aanloop naar de verkiezingen voerden, niet echt te verbazen. Over een aantal thema's zoals het steeds nijpender wordende immigratieprobleem werd zelfs amper gesproken. Een geloofwaardige, over heel het land verankerde, rechts-nationale partij die dit soort thema's met succes weet aan te kaarten, blijft in Duitsland vooralsnog onbestaande.

FPÖ wint!

Dat is wel even anders in Oostenrijk, waar de FPÖ haar opmars onverminderd verder zet. Bij de verkiezingen die op 20 september in de deelstaat Vorarlberg plaatsvonden, kregen zowel de socialisten (SPÖ) als de christendemocraten (ÖVP) klappen. In vergelijking met de deelstaatverkiezingen van 2004 moest de ÖVP zo'n 4 procent inleveren, terwijl de SPÖ bijna 7 procent verloor. Dat gevoelige stemmenverlies

werd geenszins gecompenseerd door de marginale winst van de Groenen (0,2%). De enige, onbetwistbare overwinnaar in Vorarlberg was de FPÖ. De rechts-nationale partij verdubbelde zowat haar stemmenaantal en pakte tot 25,2 procent.

Bij de deelstaatverkiezingen in Oberösterreich een week later, leden de socialisten met een verlies van niet minder dan 13,4 procent opnieuw een massieve nederlaag. De christendemocratische ÖVP deed het met een plus van 3,3 procent duidelijk beter. De grootste overwinnaar was echter ook deze keer de FPÖ. De 'Freiheitlichen' klokten af op 15,3 procent en wisten daarmee – net zoals een week eerder in Vorarlberg – hun

stemmenaantal te verdubbelen.

De resultaten van de voorbije deelstaatverkiezingen bevestigen in ieder geval de electorale trendwende die zich inzette toen de partij zich opnieuw een duidelijk rechts-nationaal profiel ging aanmeten. De campagne van de 'Freiheitlichen', waarin thema's als immigratie, identiteit, veiligheid en de vrijheid van meningsuiting een centrale plaats innamen, stuitte weliswaar op uitgesproken weerzin van de gevestigde politieke klasse, maar werd door de kiezers duidelijk wél geapprecieerd. Met hun stemgedrag hebben zij dan ook duidelijk gemaakt dat zij zich niet langer door linkse opiniemakers en andere politiekcorrecte predikanten willen laten voorschrijven wat ze moeten denken en voor wie ze vooral niet mogen stemmen.

Dirk De Smedt

Eindstrijd

Jan Lievens

De titel *Eindstrijd* is ontleend aan islamitische beschouwingen over de strategie die in de strijd tegen het vrije Westen gebruikt moet worden. Islamitische denkers als Sayyid Qutb (die een grote invloed op Al-Qaida heeft gehad), Hasan al-Banna en hun navolgers zijn van oordeel dat de eerste ronde in dit conflict in 1683 is geëindigd bij het ontzet van Wenen. De islam heeft daarmee de eerste slag verloren. In de tweede ronde wordt de strijd van de kant van de islam niet langer door een staat geleverd, maar door particulieren en hun organisaties, zoals de NGO Al-Qaida. In deze fase staat de islam er goed voor. Europa is ideologisch verzwakt, het is nu of nooit. Immers, steeds meer moslims zetten vraagtekens bij de religieuze en maatschappelijke dwingelandij van ayatollahs en moefti's. Godsdienstvrijheid en vrijheid van meningsuiting ondermijnen de grip van het traditionele islamitische establishment op de gelovigen. Wanneer het proces van collectieve uittredingen eenmaal op gang komt, is er voor hen geen houden meer aan. Daarom proberen zij de bron van vrije gedachten, het Westen, onder controle te krijgen. Met ondermeer het intimideren en vermoorden van prominente islamcritici is het de fanatici al

gelukt de westerse vrijheden te beperken.

Eindstrijd is een collectie van kritische beschouwingen over de in de islamitische wereld gangbare oppositie tegen het vrije Westen, geschreven door enkele van de meest vooraanstaande Amerikaanse en Europese deelnemers aan het islamdebat, van *godfather* Bernard Lewis tot columnist Paul Cliteur en van arabist Hans Jansen tot afvallige Ibn Warraq. Het boek kan gezien worden als een vervolg op de *Pim Fortuyn*

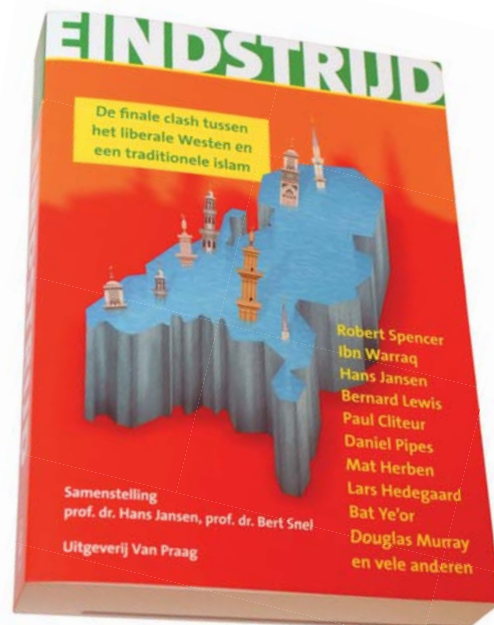
Eindstrijd. De finale clash tussen het liberale Westen en een traditionele islam

Samenstelling prof. Dr. Hans Jansen, prof. Dr. Bert Snel
Uitgeverij Van Praag, Amsterdam, 2009

392 blz.
€ 22,50

**Verkrijgbaar bij Uitgeverij Egmont:
Madouplein 8 bus 2, 1210 Brussel.
Bestellen kan via 0472/603.552 of
bestellen@uitgeverijegmont.be of
bezoek onze webstek:
www.uitgeverijegmont.be.**

Memorial Conference on Islam dat in februari 2006 werd georganiseerd. Als bijlage bij het boek is er tevens nog een onderhoudende dhimmi-gids, met praktische tips voor uw leven onder een islamheerschap, van de hand van de Amerikaanse islamoloog Robert Spencer die eerder al te gast was bij het Vlaams Belang.

Omfloerst separatisme?

Jan Lievens

Het is merkwaardig dat een opiniestuk is kunnen uitgroeien tot een strategie die vandaag door sommigen wordt ontwaard in het Vlaams regeerakkoord. Bart Maddens publiceerde in het voorjaar zijn vrije tribune onder de titel "*On n'est demandeur de rien*" in *De Standaard*. Daarmee was de Maddens-doctrine geboren. Die doctrine komt erop neer dat Vlaanderen geen enkele communautaire eis meer stelt. In plaats daarvan moet Vlaanderen haar bevoegdheden maximaal toepassen en desnoods bestaande afspraken met het federaal niveau, zoals het intern stabiliteitspact, opzeggen. De Vlaamse regering moet de Vlaamse belangen nauwgezet verdedigen en meer gebruik maken van het politieke wapen van het belangenconflict. Indien Vlaanderen effectief het been stijf houdt, dreigt een zware financiële kater voor het federale niveau en zullen de Franstaligen wel gedwongen worden om te onderhandelen over een nieuwe staatshervorming. Tot zover de theorie.

In zijn nieuw boek *Omfloerst separatisme* beschrijft Maddens hoe hij tot zijn inzichten is gekomen en hoe die voortvloeien uit een proces dat in 1999 aanving met de goedkeuring van de gekende vijf Vlaamse resoluties in het Vlaams Parlement. Alle communautaire mijlpalen sindsdien passeren de revue. Maddens bepleit een waartachtig confederalisme waarbij Vlaanderen en Wallonië soevereine staten zijn die in een grondwettelijk verdrag vastleggen wat ze nog samen willen doen, waarvan het belangrijkste het beheer van de gemeenschappelijke hoofdstad Brussel is. Indien de Franstaligen halsstarrig blijven vasthouden aan hun "non" "moet Vlaanderen klaar staan om zelf te nemen waar het recht op heeft, waar zoveel generaties flaminganten voor hebben gestreden, en wat vandaag meer dan ooit voor het grijpen ligt: de soevereine Vlaamse staat."

Maddens heeft een lezenswaardig boek afgeleverd. De man kan uiteraard niet verantwoordelijk gesteld worden voor de gebrekkige toepassing van zijn strategie. Maddens is er zich ook van bewust dat zijn strategie kan worden misbruikt om een communautaire stilstand te organiseren. Alles hangt ervan af of de Vlaamse regering consequent de Maddens-strategie volgt.

Omfloerst separatisme?
Van de vijf resoluties tot de Maddens-strategie
Bart Maddens
Uitgeverij Pelckmans, Kapellen, 2009
ISBN 978 90 289 5621 6
176 blz.
15,50 euro

MAGAZINE VAN DE VLAAMS-NATIONALE PARTIJ

november 2009

Jaargang 6 Nr. 11

Verantw. uitgever:

Bruno Valkeniers, Madouplein 8/9 - 1210 Brussel

Hoofdredacteur: Philip Claeys

Redactiesecretaris: Frederik Pas

Redactiemedewerker: Ann De prins

Opmaak: Sem De Bie

Redactieraad:

Joris Van Hauthem, Wim Wienen, Monika Persoons,
Marc Joris, Ludo Leen, Koen Dillen, Jan Lievens,
Steven Creyelman, Wim Van Dijk, Dirk De Smedt
Werner Somers, Wim Van Osselaer, Stijn Hiers,
Evert Hardeman, Tomas Verachttert,
Wouter van den Meersch.

Redactie: Tel. 02/219.60.09

Fax redactie: 02/219.72.74

Illustraties: Fré

Foto's: Marcel Steeman, Ben Bessemans

Vlaams Belang Internet:

<http://www.vlaamsbelang.org>

E-post: info@vlaamsbelang.org

Vlaams Belang Jongeren Internet:

<http://www.vbj.org>

E-post: info@vbj.org

E-post redactie:

vlaamsbelangmagazine@vlaamsbelang.org

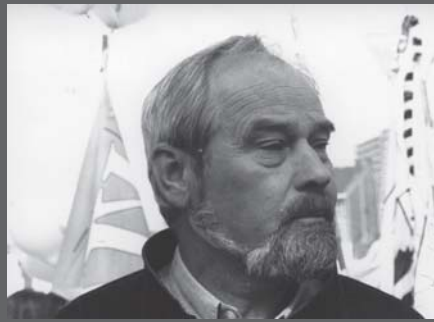
Nationaal secretariaat:

Madouplein 8/9 - 1210 Brussel

Oplage: 26.000

Abonnement 1 jaar: € 9

Bank: 320-0808816-03 - Vl. Belang-nationaal

IN MEMORIAM

Eric Crommelynck
15/04/1931 – 08/10/2009

Eric Crommelynck leidde het Taal Aktie Komitee (TAK) van 1978 tot 1986. Hij was de bezieler van de zogenaamde 'Voerwandelingen', die eind jaren zeventig en begin jaren tachtig meermaals uitmondden in ware veldslagen met de Rijkswacht en Franstalige knokploegen.

Duizenden Vlamingen gingen in Voeren - dat mede dankzij Vlaamse Bewegers als Crommelynck uitgroeide tot een politiek symbool - de confrontatie aan met het 'Retour à Liège' van José Happart. Eric Crommelynck was ook korte tijd gemeenteraadslid voor onze partij in Gent.

Met zijn overlijden verliest de Vlaamse Beweging een onbaatzuchtig militant.

*Aan zijn familie en vrienden bieden
wij onze oprechte blijken van medeleven aan.*

Vlaams Belang Mobiel

Onlangs werd 'Vlaams Belang Mobiel', de mobiele webstek van het Vlaams Belang, gelanceerd. Wie over een gewone gsm met internetverbinding, Blackberry of iPhone beschikt, kan onze nationale webstek voortaan ook via zijn mobiele telefoon bekijken. Breng ons een bezoekje via **m.vlaamsbelang.org** en voeg de webpagina toe aan uw favorieten!

Abonneer op E-Magazine

Via E-Magazine - de elektronische nieuwsbrief van het Vlaams Belang - blijft u op de hoogte van de politieke actualiteit en de standpunten van het Vlaams Belang. U kan zich gratis abonneren door een bericht te sturen naar pers@vlaamsbelang.org.

HEMIG BVBA

Centrale Verwarming

Nieuwbouw, en renovatie
Gasolie, Gas, en vaste brandstoffen
Onderhoud en herstellingen
Controle stookolietanks
Gehabiteerd-Gasinstallateur

Invoerder van Atmos

Hout vergassingsketels
Pellet ketels
Combiketels hout - Pellets
Combiketels Hout - Gasolie
Hout - Gas

Sanitair

Nieuwbouw, en renovatie
Totale badkamerrenovatie

Venstraat 43, 2240 Viersel
Tel. 03 475 94 77 • GSM 0473 66 04 13 • Fax 03 475 94 79
info@hemig.be • www.hemig.be

AANLEG-ONDERHOUD
van tuinen
RENOVATIE/SNOELwerken
BOOMVERZORGING
CREATIEVE TUINONTWERPEN

TE HUUR:
PROFESSIONELE HOUTKLIEVER

Tel.: 03/383 05 28
GSM: 0486/10 15 43

hans.couttenye@skynet.be

STS Traiteur Service Sigrid
Koken bij u thuis of op locatie
Traiteur Service Sigrid

- Recepties
- Buffetten
- Communiefeesten
- Levering aan huis
- Totale feestverzorging

Voor ieders budget!

Tel.: 03/383.05.28 GSM.:0485/73.08.18
traiteursigrid@hotmail.com BTW:BE 863-236-355

UW HUIS, MIJN ZORG

• **ALGEMENE
DAKWERKEN**

Zelfwerkend patroon
Michel Denolf
Tel. 03/3842022 Gsm 0496/890325 Fax 03/2905712

Michel.Denolf@pandora.be

WEBBREEZER SOLUTIONS

Een webstek voor uw afdeling
zonder enige technische kennis?

Webbreezer Solutions bvba • Baliestraat 33 • 8000 Bruaae • info@webbreezersolutions.be

www.webbreezersolutions.be

**RAMEN EN DEUREN
IN PVC - HOUT EN ALUMINIUM**
**VERANDAS, ZONNEWERING
EN ZONNETENTEN**
**CARPORTS &
GARAGEPOORTEN**
GRATIS BEZOEK AAN HUIS EN
GRATIS PRIJSOFFERTE
-10% VOOR LEDEN - 0497/90 95 61

Van Mol en Zonen bvba

Algemene bouwwerken

Nieuwbouw en renovatiewerken

Tel: 03/653.02.91

GSM: 0476/47.28.56

E-post: info@vanmolenzonen.be

**GEVELRENOVATIE
ALLE DAKWERKEN
ALLE KARWEIEN
RENOVATIES**

EERLIJKE PRIJS VOOR KWALITEITSWERK

Bert Segers
0497/90 95 61

Algemene schilderwerken

- Renoveren en
schilderen van
oude eiken keukens

Vrijblijvend prijssofferte

Tel. 03/321.01.88

Gsm 0478/31.07.92

ZATERDAG 7 NOVEMBER

BERINGEN. Breugelfestijn in zaal Schuttershof, P. Breugelstr. van 11.30 tot 20u.

LEUVEN. Mossselfestijn in zaal Celestijntje, Celestijnenlaan 19 om 17u. Inl.: Regiosecr., 016/20.43.01.

WILLEBROEK. Goulashavond in Chalet De Schobbejak, Acacialei 37 A om 18.30u. Inl.: K. Eeraerts, 0476/40.64.30.

ZONDAG 8 NOVEMBER

IEPER. 4de Sint-Maartensfeestje met bezoek van Sint en Zwarte Piet in CC De Meersen, Hoek Sint-Niklaasstr. - Sint-Jansstr., naast de oude bibliotheek van 15 tot 17u. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

VRIJDAG 13 NOVEMBER

LOVENDEGEM. Vrijdag de dertiende saté-kaarting in café Family, Kas-teeldreef 14 om 19u. Org.: VB Loven-degem-Vinderhout. Inl.: G. Neyrinck, 0475/55.67.88.

SINT-NIKLAAS. Gespreksavond 'Brussel en de Vlaamse Rand' met B. Laeremans in zaal Park & Laan, Parklaan 20 om 20u. Inl.: H. Pieters, 0476/33.71.70.

ANTWERPEN. Brabobar in secr. Van Maerlant, Van Maerlantstr. 14 om 20u.

ZATERDAG 14 NOVEMBER

KAMPENHOUT. Pastafestijn in Parochiezaal, Bogaertstr., Nederokker-zeel van 11.30 tot 21u. Inl.: M. Fannes, 0496/55.73.36.

MEISE. Spaghettiaavond in Parochiezaal, Merchtemsestwg. 14, Wol-vertem om 17u. Org.: VB Meise-Wem-mel. Inl.: E. Hardeman, 0475/36.49.63.

MOERBEKE-WAAS. Eetfestijn met F. Dewinter in Galaxy, Statiestr. 1 om 19u. Inl.: E. Coupé, 09/346.64.89.

TORHOUT. 6de herfstfeest met M-R. Morel in Rozenveld, Rozen-veldstr. 2 om 19.30u. Inl.: K. Bruneel, 0486/92.61.05.

ZONDAG 15 NOVEMBER

TEMSE. Eetfestijn in Emiel Naudts-zaal, Hof ter Elstlaan 1, Elversele van 12 tot 17u. Inl.: A. Peeters-Muys-hondt, 0478/34.87.12.

VRIJDAG 20 NOVEMBER

LOVENDEGEM. Hutsepot met var-kenspoten in café Family, Kas-teeldreef 14 om 19u. Org.: VB Lo-vendegem-Vinderhout. Inl.: G. Neiry-nck, 0475/55.67.88.

TERNAT. 4de Forza Flandria Kwis in Sint-Jozef Parochiezaal, Dahlia-laan 1 om 19.45u. Inl.: T. Schelfhout, 0476/62.92.09.

IEPER. Info-avond 'De gevaren

van drugs' in Dienstencentrum De Kersecorff, Rijkkelarenstr. 83 om 19.30u. Org.: VBJ Ieper. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

ZATERDAG 21 NOVEMBER

WEVELGEM. Beenhosp-avond met F. Vanhecke en C. Vincent in feestzaal Ter Wijngaerd, Kastanjestr. 7 om 19u. Org.: VB Menen-Wevelgem. Inl.: M. Masquelin, 0475/84.73.41.

KONTICH. Jaarlijks afdelingsfeest met R. De Bont in zaal Berkenhof, Ferd. Maesstr. om 19u. Inl.: J. Wam-bacq, 03/457.31.70.

HAM. Mossselfestijn in zaal Kristof-felheem, Schoolstraat 10 te Oostham van 16.30 tot 20.30u. Inl.: J. Cluyssen, 0475/37.46.52

ZONDAG 22 NOVEMBER

LEBBEKE. 3de afdelingsetentje in parochiezaal, Lange Minnestr. 55 van 11.30 tot 15u. Inl.: G. Buggenhout, 0478/97.08.08.

VRIJDAG 27 NOVEMBER

SINT-PIETERS-LEEUW. Actie te-gen ritueel slachten met F. De Man in Centrum, Vlezenbeek om 10u. Org.: VB regio Halle. Inl.: Regiosecr., 02/582.91.75.

ANTWERPEN. Kaas- en wijnavond in zaal Van Maerlant, Van Maerlantstr. 14 om 19.30u. Org.: Koepel Antwer-pen. Inl.: A. Cleymans, 03/231.08.45.

HOVE. Op de praatstoel met... M. Van den Eynde in zaal Casa di Spe-ranza (Italiaans wijnhuis), Kapelstr. 101 (100 m van het station) om 20u. Org.: VVB afd. HEKLA. Inl.: L. Van den Weygaert, 0477/93.52.94.

DIEST. VBJ-meeting 'Baas in eigen land!' met F. De Man in CC Begijnhof - Aula Geertrui Cordeys, Infirmieriestr. om 20u. Org.: VBJ Regio Leuven. Inl.: A. Bonnyns, 0472/51.76.52.

ZONDAG 29 NOVEMBER

MECHELEN. Afdelingsetentje in zaal Rerum Novarum, St-Lambertus-laan, Muizen om 11.30u. Inl.: F. Crey-elman, 0495/24.42.09.

ZATERDAG 5 DECEMBER

DILBEEK. 7de kippenfestijn in Tref-centrum Solleveld, Solleveldstr. 2, St-Martens-Bodegem om 17.30u. Inl.: D. Van Linde, 0486/69.31.66.

ZOMERGEM. 1ste eetfestijn met M. Roelens in parochiezaal, Kerkplein, Ronsele om 20u. Inl.: B. Wallaert, 0472/97.04.07.

ZATERDAG 12 DECEMBER

IEPER. Kerstuitstap naar de flu-weelgrot in Valkenburg en het cen-trum van Maastricht. Vertrek om

7.30 uur aan het station van Ieper. Terug rond 22.30u. Inl.: Nancy Six, 0479/30.41.01.

EKEREN. Stand op de Kerstmarkt van 15 tot 20u.

MAANDAG 14 DECEMBER

ANTWERPEN. Stand op de kerst-markt in Van Maerlantstraat. Inl.: A. Cleymans, 03/231.08.45.

DINSDAG 15 DECEMBER

ANTWERPEN. Stand op de kerst-markt in Van Maerlantstraat. Inl.: A. Cleymans, 03/231.08.45.

WOENSDAG 16 DECEMBER

ANTWERPEN. Stand op de kerst-markt in Van Maerlantstraat. Inl.: A. Cleymans, 03/231.08.45.

DONDERDAG 17 DECEMBER

ANTWERPEN. Stand op de kerst-markt in Van Maerlantstraat. Inl.: A. Cleymans, 03/231.08.45.

VRIJDAG 18 DECEMBER

ANTWERPEN. Stand op de kerst-markt in Van Maerlantstraat. Inl.: A. Cleymans, 03/231.08.45.

ZATERDAG 19 DECEMBER

TIENEN. Reis naar Koblenz met kerstmarkt.. Inl.: B. Canderbeek, 0476/20.63.07.

ZONDAG 20 DECEMBER

POPERINGE. 2de kerstfeestje met bezoek van de kerstman in OC De Rookop, Heuvellandseweg 1, Renin-gelst van 14 tot 18u. Inl.: M. Vanbra-bant, 057/30.02.93.

HAALERT. Kerstfeest in Danscafé Elegast, Bruulstr. 3 om 14u. Inl.: M. Provost, 0472/98.64.62.

ZATERDAG 9 JANUARI

HEIST-OP-DEN-BERG. Nieuwjaars-receptie in De Sirene om 20u. Org.: VB Heist-o/d-Berg-Putte. Inl.: J. Ca-milleri, 0497/59.46.96.

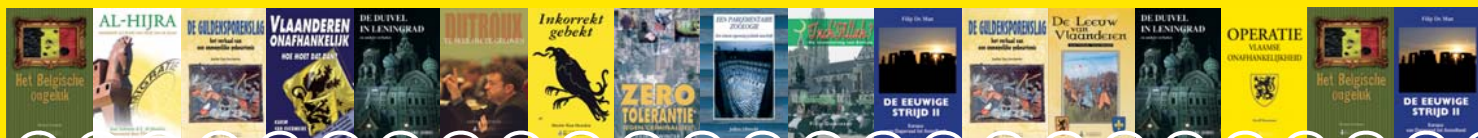
ZONDAG 10 JANUARI

IEPER. Nieuwjaarsreceptie in Regi-osecr., Stationsstr. 63 van 11 tot 13u. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

LEOPOLDSBURG. Nieuwjaarsrecep-tie met A. Ponthier en C. Janssens in Parochiezaal Heppen, Beringsest-wg. 15 van 14 tot 18u. Org.: VB Le-opoldsburg-Heppen. Inl.: L. Coninx, 011/34.65.82.

ZATERDAG 16 JANUARI

VILVOORDE. Nieuwjaarsreceptie in zaal Uilenspiegel, Gevaertstr. 18 om 19.30u. Org.: VB Regio Vilvoorde. Inl.: Regiosecr., 02/253.38.27.

*“Wanneer ik een beetje geld heb, koop ik me daarvan boeken.
Wanneer er dan nog wat over is, koop ik eten en kledij.”*

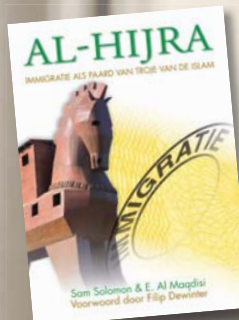
Erasmus

Inch'Allah?

door Filip Dewinter

Inch' Allah? beschrijft hoe de radicale islam Europa islamiseert en veroverd. Filip Dewinter legt in zijn boek uit waarom de islam niet zomaar een godsdienst is maar een gevaarlijke en totalitaire politieke ideologie die haaks staat op de Europese vrijheden, waarden en normen. Hij duidt aan hoe het tij gekeerd kan worden: in plaats van de multicultuur en de islam te omarmen moet Europa ruggengraat en karakter tonen, de immigratiekraan dichtdraaien, de islam terugdringen en de eigen identiteit opnieuw centraal durven stellen.

€ 15 • 234 blz.

Al-hijra

door Sam Solomon &
E. Al Maqdisi

Sam Solomon is een ex-moslim die zich bekeerde tot het christendom en een islamdeskundige. Samen met zijn collega E. Al Maqdisi schreef hij een diepgaande studie over de betekenis van de hijra, Mohammeds migratie van Mekka naar Medina in 622 na Christus dat het begin van de islamitische jaartelling markeert. Deze studie bekijkt hoe deze hijra ook heden nog fungeert als immigratiemodel voor moslims in het Westen. Ook de meer beknopte studie De moskee ontmaskerd over de rol van de moskee in de moslimgemeenschap maakt deel uit van het boek.

Vlaanderen onafhankelijk. Hoe moet dat dan?

door Karim Van Overmeire

De auteur geeft een antwoord op 30 vragen in verband met Vlaamse onafhankelijkheid. Hij kijkt daarbij naar drie vergelijkbare situaties in Noorwegen-Zweden, Tsjecho-Slovakije en Servië-Montenegro. Ook het 'eeuwige probleem' Brussel wordt niet uit de weg gegaan. Met een ontwerp van grondwet voor het onafhankelijke Vlaanderen krijgt men een idee hoe dat Vlaanderen er uit kan zien.

€ 1 • 240 blz. - pocketversie

Operatie Vlaamse onafhankelijkheid

door Gerolf Annemans

Verslagboek van de evaluatiedag 'Volk, word staat' van 24 november 2007 in het Federale Parlement. Hierin wordt de vermeende Belgische meerwaarde en een eventuele staatsvorming getoetst aan de bevoegdheidsoverdrachten en de fiscale autonomie. Brussel en de Vlaamse Rand worden eveneens diepgaand behandeld.

€ 10 • 210 blz.

Bestellen kan via:

0472 603 552 • bestellen@uitgeverijegmont.be

Een volledig overzicht van ons boekenaanbod vindt u op:

www.uitgeverijegmont.be

**UITGEVERIJ
EGMONT**

MADOUPELIN 8 BUS 2
1210 BRUSSEL

